

INTRODUCCIÓ

1.1 OBJECTE

A Catalunya, la figura del parc natural és regulada per la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, que n'estableix els objectius, el procediment de declaració i altres aspectes de caràcter general.

L'article 25 de la Llei disposa que "*Són parcs naturals els espais naturals que presenten valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació d'una manera compatible amb l'aprofitament ordenat de llurs recursos i l'activitat de llurs habitants.*"

En aquest marc es formula la present memòria amb la finalitat d'identificar i descriure els objectius principals del Parc Natural de l'Alt Pirineu (PNAP en endavant) i esdevenir un document de referència per la seva futura planificació i gestió.

1.2 BREU RESSENYA HISTÒRICA

La protecció jurídica de l'àmbit proposat pel PNAP ha estat reiteradament reivindicada. Ja l'any 1932, el "*Regional Planning*", primer intent de planificació integral del territori de Catalunya incloïa en la xarxa d'espais naturals que propugnava, amb la denominació de "parcs i boscos reservats", la zona de Sant Joan de l'Erm, la vall de Santa Magdalena, els boscos de Soriguera i altres sectors adjacents.

El 1966 es creava per llei la reserva nacional de caça de l'Alt Pallars-Aran, destinada principalment a regular l'aprofitament cinegètic de l'isard. L'àmbit d'aquesta reserva comprèn bona part de l'àmbit proposat pel PNAP.

El "*Llibre Blanc de la Gestió de la Natura als Països Catalans*" (1976) assenyalava com a espais mereixedors de protecció, que haurien d'integrar una futura xarxa d'espais naturals protegits de Catalunya la Pica d'Estats, la Vall Ferrera, els Plans de Boavi, Ribera de Cardós, Certescan, Sant Joan de l'Erm, etc.

De manera semblant s'han pronunciat altres treballs promoguts des del sector públic. A remarcar l'"*Inventario abierto de espacios naturales de protección especial*" (1978) de l'ICONA, el "*Reconocimiento Territorial de Cataluña*" (1984), redactat per encàrrec del CEOTMA del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, i també la Relació d'espais d'especial interès natural (1980), elaborada per la Comissió d'Urbanisme de Catalunya (CUC), que va ser inclosa com a annex en la Llei 12/1981, de 24 de desembre, sobre

normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives.

Així també cal esmentar el Decret 123/1987, de 12 de març, sobre declaració de reserves naturals parcials per a la protecció d'espècies animals en perill de desaparició a Catalunya, el qual declara, entre d'altres la Reserva Natural Parcial de l'Alt Àneu amb la finalitat de protegir l'ós bru i les espècies de fauna forestal pirinenca.

Però la primera consideració legal com a espai protegit en l'àmbit del PNAP arriba mitjançant el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), aprovat pel Govern de la Generalitat mitjançant el Decret 328/1992, de 14 de desembre. Aquest Pla va establir la xarxa bàsica d'espais protegits de Catalunya, els quals han estat dotats d'una protecció jurídica bàsica, d'acord amb la Llei 12/1985, d'espais naturals. La major part de l'àmbit proposat pel PNAP el conformen tres espais del PEIN: *l'Alt Àneu, Capçaleres de la Noguera de Vallferrera i la Noguera de Cardós i la Vall de Santa Magdalena.*

D'altra banda, al novembre de 2001, el Govern de la Generalitat va aprovar, pel que fa a la regió biogeogràfica alpina, la proposta catalana d'espais naturals a incloure a la xarxa comunitària Natura 2000, en compliment de la Directiva 92/43/CEE. La regió biogeogràfica alpina, a Catalunya, correspon bàsicament als Pirineus. Un dels espais que componen aquesta proposta és l'espai *Alt Pallars*, que té per codi comunitari el *ES5130003*. La major part de l'àmbit territorial d'aquest espai proposat per a Natura 2000 el conformen, en més o menys mesura, els espais del PEIN abans esmentats. L'altra part, de menor extensió, de l'àmbit de l'espai *Alt Pallars* són territoris adjacents, però exclosos a aquests espais del PEIN. L'àmbit del PNAP també inclou la totalitat de l'espai de Natura 2000 *La Torrassa* (codi *ES5130022*), consistent en el bosc de ribera i la zona inundable de la cua d'aquest embassament, i que actualment no està inclosa al PEIN.

Per últim, cal dir que l'any 1999 va ser publicat a la revista *Muntanya* (núm. 822) el dossier "*El futur parc de l'Alt Pirineu: Proposta de protecció de la vall de Montgarri, el massís de Beret i la mata de València*". Aquest informe, elaborat per la Lliga per a la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA) i el Centre Excursionista de Catalunya (CEC), ha estat també un dels referents en l'elaboració d'aquest document.

1.3 ESTRUCTURA I CONTINGUT DE LA MEMÒRIA

Després d'exposar els antecedents més rellevants (capítol 1), el document efectua una diagnosi global sobre els requeriments bàsics que presenta la protecció de l'àmbit d'estudi i les modalitats jurídiques més apropiades a tal efecte (capítol 2).

A continuació es procedeix a la definició d'aquelles àrees que, en l'àmbit del PNAP, presenten un interès especial des del punt de vista geològic, biològic, paisatgístic, arqueològic, arquitectònic i cultural (capítol 3).

Pel que fa als capítols que tenen més a veure en la definició de com i que ha de ser aquest Parc Natural, cal dir que el capítol 4 exposa la delimitació proposada pel PNAP, així com els criteris que l'han orientat. A continuació, el capítol 5 aborda, per a cada un dels àmbits d'ordenació i actuació del PNAP, diverses directrius i orientacions pel que fa a la regulació dels usos i els criteris de gestió, i també proposa un esquema de xarxa viària pública d'accés motoritzat i concreta una primera llista de xarxa d'equipaments i serveis públics (capítol 6). La memòria es completa amb el capítol 7, que fa una indicació dels instruments i documents de planificació i de desenvolupament de la gestió que haurà de tenir el PNAP, amb el capítol 8, que fa la descripció dels òrgans de govern, representació i gestió del Parc, i finalment amb el capítol 9, que aborda el finançament.

Cal remarcar que la redacció d'aquesta memòria, sobretot pel que fa als capítols 4, 5, 6, 8 i 9, s'ha fet després d'un llarg període de consultes i reunions amb els representants dels ajuntaments i entitats municipals descentralitzades amb territoris inclosos en la proposta de PNAP, i també amb els col·lectius professionals, associacions, organismes i persones que tenen una significació especial en l'activitat social de la zona. L'objectiu d'aquesta etapa de diàleg va ser poder redactar els continguts d'aquesta memòria i del Decret de creació de Parc, un cop assolit el màxim de consens en els temes que més interessaven i preocupaven.

2. REQUERIMENTS BÀSICS PER A LA CONSERVACIÓ DEL PARC NATURAL DE L'ALT PIRINEU

2.1 DESCRIPCIÓ GENERAL DELS VALORS DEL PNAP

Els principals valors a prendre en consideració per tal de descriure el territori que conforma l'àmbit proposat pel PNAP són els següents:

a) Valors naturals

L'àmbit territorial objecte d'aquesta proposta de projecte integra un conjunt de notable complexitat orogràfica i de gran diversitat paisatgística, factors que afegits a la seva important extensió i a la considerable amplitud altitudinal, permeten l'existència de mostres molt variades i riques de les estructures geològiques, els ecosistemes, els hàbitats i les comunitats vegetals, les espècies i els paisatges del Pirineu axial català.

Aquesta suma de serralades, on es localitzen les alçades màximes del territori de Catalunya, i de valls interiors molt ben conservades, conté també excepcionalitats molt remarcables que són descrites al capítol següent.

Destaca, en primer lloc, la presència de zones de gran interès geològic, particularment elements d'interès geomorfològic, hidrològic i hidrogeològic. Pel que es refereix a la vegetació i a la flora, es localitza un nombre significatiu d'espècies de flora d'especial singularitat i interès, nou d'elles declarades com a estrictament protegides. Pràcticament tots els tipus d'hàbitats existents tenen el caràcter d'hàbitats d'interès comunitari, d'acord amb la Directiva 92/43/CEE, alguns d'ells considerats com a prioritaris. Cal assenyalar, així mateix, les nombroses citacions de comunitats forestals d'àrea reduïda a Catalunya. De la gran importància faunística de l'àmbit objecte de l'avantprojecte n'és un reflex l'alt nombre d'espècies d'interès de la fauna vertebrada, algunes en situació d'amenaça o vulnerabilitat.

El bon estat de conservació que gaudeixen, en general, aquests espais accentua encara més la vàlua global de l'àmbit estudiat.

b) Valors culturals

Un dels principals valors de la riquesa d'aquest àmbit territorial, tot i que habitualment es troben en els nuclis de població, quasi sempre externs a l'àmbit proposat pel PNAP, és el seu extens patrimoni cultural arqueològic i arquitectònic. L'art romànic és el més significatiu, especialment les nombroses mostres de béns artístics religiosos (retauls, talles orfebreria, etc.) els quals conformen un dels conjunts d'època medieval i barroca més importants del Pirineu.

Les activitats tradicionals lligades al sector primari i l'existència secular d'un aprofitament ordenat dels recursos naturals, principalment la ramaderia, és el que ha fet possible l'existència, pervivència i conservació de gran part dels valors ecològics i paisatgístics que motiven la creació del PNAP. Així doncs, en aquest àmbit, no es poden deslligar ni destriar els valors culturals, i econòmics, dels valors naturals.

D'altra banda, el tret diferencial més destacat que ha caracteritzat i caracteritza les maneres de fer i la relació de les poblacions d'aquesta zona amb el seu propi entorn, i que avui determina transversalment tots els àmbits de gestió del futur Parc, són les propietats comunals dels veïns de les poblacions, anomenades també els béns comunals o "els comuns". Es tracta majoritàriament de les forests i les pastures d'alta muntanya, i els recursos naturals que d'aquests se n'extreuen. Aquestes comunitats de veïns de les valls secundàries, que legalment tenen el dret al seu aprofitament i gaudi, sovint tenen dificultats per continuar amb les seves

activitats tradicionals, i en canvi aquests espais estan cada vegada més valoritzats per la societat en general.

Altres formes de titularitat forestal comunitària que tenen el seu origen en la propietat comunal són les "Societats de propietaris o de veïns", enteses com a propietats particulars pluripersonals.

Cal tenir en compte que el coneixement de tots aquests aspectes culturals, socials i econòmics és bàsic, no només per orientar la correcta gestió del PNAP, i el paper de cadascú en aquesta gestió, sinó en tant que són, en ells mateixos, un objectiu de conservació, promoció i divulgació.

c) Factors socioeconòmics

El marc socioeconòmic tradicional (aprofitaments tradicionals de caràcter forestal, ramader, cinegètic, etc.) ha experimentat grans transformacions en el darrer terç del segle XX: despoblament i envelliment als nuclis de muntanya de les valls laterals, davallada del sector primari (aprofitaments forestals, ramaderia de muntanya o extensiva), canvis en la importància dels usos i aprofitaments dels béns comunals, terciarització dels nuclis del fons de les valls, etc.

Activitats com l'excursionisme clàssic, estan molt vinculades a l'àmbit del PNAP, doncs en aquest territori s'hi troben indrets veritablement emblemàtics per als muntanyencs així com diversos refugis que donen suport a aquesta activitat. Posteriorment l'obertura de camins i vies forestals ha permès un accés més generalitzat, vinculat al desenvolupament del turisme de muntanya i la pràctica de l'esquí.

En general, el sector turístic ha pres un protagonisme creixent en les economies locals i s'ha produït una terciarització dels nuclis del fons de les valls. Tot i així és pales el progressiu despoblament dels nuclis de les valls adjacents i la mancança i dèficit de serveis i infraestructures bàsiques.

L'estructura municipal actual també condiona el desenvolupament socioeconòmic. Els municipis sovint es caracteritzen per la seva gran extensió, resultat de diversos processos d'agregació. Això ha comportat que, en general, els municipis incloguin diversos pobles amb pocs habitants (alguns d'ells constituïts com a EMD's), i sovint emplaçats en els sectors més muntanyosos i de difícil accés.

En aquest context, un increment de planificació i gestió dels recursos naturals, una promoció i dinamització de les activitats tradicionals lligades als seus aprofitaments, una incentivació de l'activitat socioeconòmica en general, i millores i nous equipaments del PNAP, pot contribuir

notablement a l'impuls de l'activitat socioeconòmica de tot aquest territori i a combatre el despoblament.

En aquest sentit cal tornar a insistir en allò que expressa l'últim paràgraf del punt 2.1.b.

2.2 JUSTIFICACIÓ DE LA MODALITAT DE PROTECCIÓ ADOPTADA

Tant els valors naturals i culturals de l'àmbit proposat pel PNAP, com el conjunt d'aprofitaments que s'hi desenvolupen, aconsellen la seva gestió com a parc natural. Segons la Llei 12/1985, d'espais naturals, els parcs naturals, són espais que presenten valors naturals qualificats, la protecció dels quals es fa amb l'objectiu d'aconseguir-ne la conservació de manera compatible amb l'aprofitament ordenat dels seus recursos i l'activitat dels seus habitants.

Així, en aquest territori es dona aquesta doble condició, d'espai d'alt valor natural i alhora escenari d'uns aprofitaments que tradicionalment han contribuït a modelar el paisatge i a crear i conservar els valors naturals.

A això s'afegeixen actualment les expectatives de noves activitats econòmiques, o de creixement de les ja existents, sobretot pel que fa al turisme i activitats lúdiques de muntanya. Aquestes activitats poden tenir en el PNAP un important pol d'atracció i, sempre que sigui adequadament canalitzades de forma que resti assegurada la pervivència dels mateixos valors que ara en són el principal atractiu, han d'esdevenir, encara més, uns factors importants de dinamització socioeconòmica.

Per aquests motius es considera que la figura de parc natural és la que millor pot donar resposta a la problemàtica de conservació i ús sostenible dels valors naturals i culturals, i també el desenvolupament socioeconòmic que aquest territori ha d'afrontar, podent-se convertir, el PNAP, en un dels principals actius del model de gestió del territori en aquestes comarques.

3. DEFINICIÓ D'ÀREES D'ESPECIAL INTERÈS

3.1 EL MEDI FÍSIC

3.1.1 Presència d'elements geològics d'interès

Des del punt de vista litològic, gairebé tota l'àrea de l'Alt Pirineu està constituïda per una sèrie cambroordoviciana formada per una alternança monòtona de

gresos i limolites, amb algunes petites intercalacions de quarzites, conglomerats i roques d'origen volcànic.

Les àrees principals d'interès geològic són:

1. Port de Boet-estany de Baiau

Àrea situada a l'extrem E del Dom de la Pallaresa que és una megaestructura consistent en un anticlinori complex format per materials cambro-ordovicianos. Les seqüències cambro-ordovicianes han estat subdividides en sèries que prenen noms locals a cadascun dels massissos. A la Pallaresa, l'anomenada sèrie de Lleret-Baiou (Zanvliet) rep el nom en base a què conforma una franja que travessa el Dom de la Pallaresa, passant per la població de Lleret i estenent-se cap a l'est fins a les rodalies de l'estany de Baiou. Aquesta té una litologia peculiar amb abundants nivells de carbonats, fet que la fa contrastar amb les litologies que l'envolten, les quals fonamentalment corresponen a fàcies siliciclàstiques. Al sector de Boet-Baiou, a més d'aflorar l'anomenada sèrie, també ho fan roques vulcanoclàstiques que responen als episodis de magmatisme pre-Hercinià.

Les sèries cambro-ordovicianes es troben afectades en general per la tectònica polifàsica lligada a l'orogènia herciniana. En els materials cambro-ordovicianos es manifesten amb estructures menors (foliacions, plecs, boudinage, crenulacions, etc).

El sector Boet-Baiou compta amb una gran quantitat d'estructures menors de deformació de gran qualitat, amb unes magnífiques condicions d'aflorament en els mesos en què queden al descobert de la neu. Al tractar-se d'un paratge d'alta muntanya, les netes superfícies rocoses mostren les estructures que en zones menys enlairades quedarien en gran part ocultes sota el mantell vegetal.

La zona s'estén fins al Port de Boet, per on penetra en territori català una de les bandes de cisalla que responen a l'acabament occidental de la falla de Merèns (faixa milonítica controvertida quant a la seva significació en el context de l'evolució herciniana i alpina). Són valors afegits d'aquesta geozona el relleu actual, condicionat per magnífics exemples de modelat glacial amb espectaculars circs, juntament amb el fet de tractar-se d'un paratge amb un mínim grau d'antropització.

2. Vall Ferrera-Port Vell

Zona amb bastants similituds a l'anterior quant a constitució geològica i geomorfològica. Abraça l'acabament occidental de la falla de Merèns, que representa una estructura major de la Zona Axial Pirinenca, de significat controvertit. Es justament a la zona de Port

Vell on, mitjançant la continuïtat cartogràfica de nivells de marbres situats a ambdós blocs de la falla es pot evidenciar que aquesta estructura s'amorteix en aquest indret i, per tant, no té fonament el considerar l'esmentada falla i l'encavalcament de Gavarnie com una mateixa estructura. A més d'aquest fet, a la zona de Port Vell afloren a més dels esmentats nivells de marbres intercalacions d'ortogneissos.

3. Certascan-Romedo

Àrea situada a la vora meridional del granit de Bassies en contacte amb les sèries cambro-ordovicianes, les quals són afectades per una petita aureola de contacte. El granit de Bassies conjuntament amb el del Querigut (situat a França) són les intrusions més estudiades com a exemples del caràcter sintectònic del magmatisme granític hercinià. El granit mostra fàbriques magmàtiques, així com espectaculars zones de cisalla. L'ur relació amb les estructures tectòniques presents a les sèries encaixants conforma un molt bon exemple en les relacions entre tectònica i magmatisme. A les sèries encaixants es troben magnífics exemples de tectònica polifàsica amb formes d'interferències de plects excepcionals. El contrast del modelat glaciari als granits i a les sèries encaixants és un valor afegit. Els llacs naturals, com el de Naorte, o parcialment modificats per accions antròpiques com el de Certascan (el més gran del Pirineu català) o Romedo, són elements singulars d'un paisatge on els elements geològics prenen un important protagonisme. A diferència de les zones anteriors, els afloraments es produeixen no només sobre els relleus glaciars sinó també sobre les vies d'accés a Romedo i també a les pistes construïdes amb motiu de les obres hidroelèctriques. Aquesta circumstància determina que sigui una zona especialment interessant des de la perspectiva docent.

4. Llavorsí-Burg

Àrea situada a cavall de la confluència de la Vall de Cardós i Vall Ferrera. La vall i les vies de comunicació que la recorren ofereixen una valuosa secció transversal de l'anomenat sinclinal de Llavorsí. Es tracta d'un sinclinal hercinià d'orientació WNW-ESE amb un nucli silurià i devonià que separa els domos de l'Orri (al S) i el dom de la Pallaresa (al N). Al flanc N, entre el Silurià i el Cambro-Ordovicià de la Pallaresa, afloren els materials de l'Ordovicià superior amb els característics conglomerats del Caradoc a la base d'aquesta sèrie. El sinclinal és un plec quilomètric de vergència S, de caràcter acusadament isoclinal, de manera que al flanc N les sèries apareixen invertides. En conjunt, l'estructura i la seva traducció en la morfologia paisatgística pot observar-se des de Tírvia o des dels relleus situats a l'E de Tírvia. La zona on conflueix l'interès estratigràfic, tectònic i

regional és una zona d'especial rellevància des del punt de vista científic i didàctic a diferents nivells. La utilització de la zona com a recurs d'interès geològic comporta per una banda les observacions d'afloraments majoritàriament a nivell de talussos de carreteres i pistes i per altre, les visions del paisatge en el seu conjunt des de punts enlairats on el relleu evidencia molt bé les diferents litologies implicades.

5. Pissarres negres amb pirita de Lleret

Es tracta d'una sèrie d'afloraments de la *formació Ransol*. Aquesta és un unitat intercalada en el dom de la Pallaresa –formació la Seu– formada per calcàries, pissarres fosques i quarsites. Les roques que la formen, d'edat també cambro-ordovicià, presenten una distribució molt irregular, car no mostren una clara continuïtat lateral. La sèrie apareix relativament ben caracteritzada als volts del poble de Lleret, que està situat sobre calcàries d'aquesta mateixa formació. Poc més al nord apareix una estreta i singular franja de pissarres fosques amb pirita que s'estén des de les proximitats del cim de Perafita fins a la Noguera de Vallferrera. Aquesta franja passa molt a prop de Lleret, Lladorre i Boldís Sobirà, pobles que estan tots ubicats sobre les calcàries adjuntes a les pissarres negres descrites.

6. Bancs quarsítics d'Ísil i de Besan

L'especial interès d'aquests materials recau en la poca superfície que ocupen en relació a la dominància d'altres tipus de roques com les licorelles, esquists i, fins i tot, els granits. L'àrea principal d'aflorament és al sector nord d'Àneu, entre Àrreu i Alòs, principalment al vessant oriental de la vall. De fet, aquests materials formen una extensa franja que s'allarga cap a l'est –cap a occident resta interrompuda pel granitoide de Marimanha– i aflora només de manera molt local. Els afloraments d'Àneu són els més extensos. Un aflorament de dimensions notables ocupa des de la Serra del Pilàs fins al Serrat dels Plans (divisòria entre Àrreu i Airoto) amb una amplada d'uns 1.500 metres. Afloren també diversos bancs a la vall de Comamala, es tracta de franges d'entre 50 i 700 metres d'amplada que s'allarguen des del fons de la vall d'Àneu fins a la Serra del Pilàs. A les parts inferiors de les valls, en especial a la d'Àneu, aquests materials estan recoberts pels materials glacials i fluvioglacials recents, de manera que aquests materials no es perceben al fons de les valls.

7. Afloraments calcaris, d'edats cambro-ordovicià i devoniana

El domini de materials silícics, principalment esquists, granits i licorelles, a tota l'àrea axial pirinenca, fa que l'aflorament de roques

més o menys carbonatades esdevingui un fet singular i notablement localitzat. A banda de la singularitat litològica, en el context que tractem, d'aquests afloraments, determinen la formació de paisatges i alberguen comunitats vegetals molt diferenciades dels paisatges i vegetació adjacent. Aquests afloraments pertanyen a diversos edats, però principalment corresponen al Devonià i al Cambro-ordovicià, i estan constituïts de calcofil·lites i calcoesquistes i, en menor proporció, calcàries. En aquesta tipologia s'han contemplat també algunes àrees on les calcàries no són dominants, sinó que apareixen alternant-se amb d'altres materials silícics.

8. Plec antiformal al nord de la confluència entre el riu de Tor i la Noguera de Valferrera

Les pissarres i quarsites de la formació la Seu, al dom de la Pallaresa, reflecteixen i conserven bé les estructures menors formades durant les diverses fases de l'orogènia herciniana. Aquest plec antiformal és un bon exemple d'estructura de deformació d'aquesta fase. Mostra un pla axial subvertical i una orientació E-W, alhora que presenta un clivatge de crenulació paral·lel al pla axial. Una barra de quarsites dibuixa el plec, antiformal, que vergeix cap al sud.

9. Granitoide de Marimanha

Intrusió granítica tardiherciniana de dimensions relativament reduïdes, en comparació amb el granitoides veí de la Maladeta. Aquest granitoides aflora al mig del massís de Marimanha i presenta una clara zonació: a la perifèria del cos apareixen granodiorites i al centre granits i leucogranits. Al voltant de la intrusió es desenvolupà una aureola metamòrfica de contacte que provocà la transformació de les calcàries en marbres i l'aparició de motes en les roques de la formació la Seu. La singularitat d'aquesta formació rau en les reduïdes dimensions del cos intrusiu i en què resta inclòs gairebé totalment dins l'àrea de l'Alt Pirineu i totalment en territori català, fet que no succeeix amb els cossos veïns de la Maladeta i Bassiers.

3.1.2 Presència d'elements d'interès hidrològic i hidrogeològic

La majoria dels sistemes hidrològics presenten un alt grau de naturalitat i bon estat de conservació. Les alteracions més notables s'han donat en les conques amb major concentració de grans estanys, car han estat aprofitades durant el darrer segle per a l'emmagatzematge d'aigües emprades per a la producció elèctrica. Això és destacable principalment a la conca de Certascan i a la capçalera del riu de Lladorre. Aquesta àrea, tot i ser la que presenta més alteracions dels sistemes hidrològics també es considera

d'especial interès, ja que alberga conques lacustres de destacada entitat, com el mateix estany de Certascan, l'estany glacial més extens de Catalunya.

Aigües superficials

Cursos d'aigua superficials:

- Riu de Broate
- Barranc de Cireres
- Barranc de Llançanes
- Barranc de Valaran
- Riu d'Unarre
- Riu de la Bonaigua
- Barranc de les Comes de Rubió
- Riu de Noarre
- Riu del Port
- Barranc de Santa Anna
- Barranc de Roca Gran
- Barranc de Comasarrera
- Riu del Cantó
- Noguera Pallaresa i afluent de Bonavé Barranc de Nyiri
- Noguera de Vallferrera i afluent
- Riu de Baiau
- Barranc d'Areste
- Noguera de Tor i afluent
- Barranc de Boixedo
- Riu de Conflent
- Riu de Santa Magdalena i afluent
- Riu de Pallerols
- Riu de Certascan
- Torrent de l'Olla
- Barranc de la Servereta
- Barranc de Santa Maria
- Riu de Lladorre

Estanys d'origen glacial:

- Estany d'Airoto
- Estany de Garrabea
- Estany superior del Rosari
- Estany del Rosari d'Arreu
- Estany de la Gola
- Els tres Estanys
- Estany Major de la Gallina
- Estany inferior de la Gallina
- Estany de Mariola
- Estany del Port
- Estanys de Guerosso
- Estany de Certascan
- Estany de Naorte
- Estanys de Romedo
- Estany de Guiló
- Estany de Canedo
- Estany de Baborte
- Estany de la coma del Sotllo
- Estany d'Estats
- Estany de Sotllo
- Estany Fondo
- Estany d'Areste
- Estany del Port Vell
- Estany d'Aixeus
- Estany de Flamisella
- Estany d'Escorbes
- Estany Blanc
- Estanys de Baiau

Aigües subterrànies

No hi ha dades sobre sorgències o sistemes càrstics actius d'entitat. A les àrees amb litologia calcària existeixen coves i avencs testimonis de l'activitat

càrstica d'èpoques anteriors. Les dimensions d'alguns d'aquests sistemes són molt notables, com la Cigalera de l'Obaga de Valaran (o de Jean Paul Larrégola), que constitueix un dels avencs més profunds de Catalunya. Aquesta excepcional cavitat té una profunditat màxima de -320 m i un recorregut de 365 m, i en el seu dia representà el descobriment de la cavitat més profunda de Catalunya. El seu interior amaga elements d'incommensurable valor natural, com un llac subterrani i diverses sales de grans dimensions, així com diferents galeries que segueixen les diàclasis dels materials geològics.

3.1.3 Presència d'elements d'interès geomorfològic

Hi ha diverses àrees d'especial interès geomorfològic com són els testimonis més ben conservats de l'activitat glacial quaternària. Aquesta activitat deixà, parcialment, dos tipus d'empremtes sobre el territori: l'erosió i la deposició glacial.

Formes d'erosió glacial

- Cubetes de sobreexcavació i retroexcavació glacial. Tots els estanys de la regió, i bona part dels planells, són antigues cubetes de sobreexcavació reblertes de sediments en el cas de molts planells i molleres, o plenes d'aigua en el cas dels estanys. Al fons dels estanys i al subsòl de les molleres i estanys colmatats s'hi emmagatzema una important font d'informació de la història geològica i ambiental recent del Pirineu, es tracta dels estrats de sediments que romanen excepcionalment ben conservats en les condicions anòxiques, i sovint d'absoluta foscor, dels fons dels estanys i subsòls. Així doncs, tots els estanys i alguns dels principals planells de l'àmbit han estat contemplats com a àrees d'especial interès geomorfològic.
- Altres formes d'erosió glacial. Formes en U, llindars rocosos, circs glacials, gorges subglacials, colls de transfluència, àrees amb micromodelatge d'abradió, etc. S'han definit unes àrees concretes per tal d'assegurar la conservació d'una bona representació de diversos d'aquests elements geomorfològics que són inexistents a la resta del país. Aquestes àrees s'han localitzat com a zones d'especial interès per la concentració d'elements del modelatge glacial.

Formes de deposició glacial

- Dipòsits glacials: Hi ha diverses àrees on es troben especialment ben representades diversos tipus de morena glacial pirinenca;

frontals, laterals, juxtaglaciàls i de fons. En alguns casos hi ha també d'altres formes de deposició com blocs morrènics o dipòsits fluvioglaciàls. Aquestes àrees són zones d'especial interès per la concentració d'elements del modelatge glaciàl.

- Dipòsits de glaceres rocalloses tardiglaciàls: L'excepcionalitat d'aquests elements fa que moltes de les morenes de glaceres tardiglaciàls es considerin elements d'especial interès geomorfològic, en especial si mostren alguna singularitat: bon estat de conservació, fragilitat, amenaça d'afectació, excepcional potència o raresa en la ubicació, etc. Algunes són àrees d'especial interès per la concentració d'elements del modelatge glaciàl.

3.2 VEGETACIÓ I FLORA

3.2.1 Presència de superfícies forestals d'àrea reduïda a Catalunya

En l'article 10 de la Llei 12/1985, d'espais naturals, es defineixen la figura de SFAR, superfícies forestals d'àrea reduïda a Catalunya. En el document del PEIN –Vall de Santa Magdalena, apartat C.3. Actuacions preventives-, s'estableix la necessitat de promoure la inclusió de les avetoses del *Goodyero-Abietetum* com a SFAR. A més de les esmentades avetoses, hi ha també altres comunitats vegetals d'igual o menor representativitat, tant a nivell de l'Alt Pirineu com a nivell català. S'identifiquen doncs, aquelles masses forestals que presenten una distribució molt localitzada i reduïda a tot Catalunya. Totes són exclusives del Pirineu i algunes són, a més, especialment escasses fins hi tot a l'àrea d'estudi.

- Superfícies forestals d'àrea reduïda (SFAR)

- Boscos caducifolis mixtes, sovint amb tells (*Tilia* spp.), higròfils, dels engorjats i dels vessants ombrívols, pirinencs *Hedero-Tilietum platyphylli*. Vigo et Carreras 1983.
- Boscos caducifolis mixtes, sovint amb erable (*Acer platanoides*), dels vessants pedregosos i ombrívols dels estatges altimontà i subalpí dels Pirineus centrals *Roso pendulinae-Aceretum platanoidis*. Carreras, Carrillo, Ninot & Vigo 1997.
- Bosquets de bedoll pubescent (*Betula pubescens*), de vegades amb pi negre (*Pinus uncinata*), de l'estatge subalpí dels Pirineus. *Thelipteridi limbospermae-Betuletum pubescentis*. Rivas Mart. 1968.
- Bedollars (de *Betula pubescens*, *B. pendula*), amb sotabosc de megafòrbies, dels estatges altimontà i subalpí dels Pirineus. *Veratro-Betuletum* (provisional) i *Veratro-Betuletum*. Carreras 1985.

- Fagedes acidòfiles pirenaico-occitanes. *Luzulo niveae-Fagetum* (Suspl.) Br.-Bl. 1952
- Boscos mixtes de faig (*Fagus sylvatica*) i pi roig (*Pinus sylvestris*), de l'estatge montà. *Helleboro-Fagetum*. O. Bolòs (1948) 1957.
- Avetoses acidòfiles de l'estatge montà (i del subalpí) *Hylocomio-Pinetum catalaunicae* Vigo 1968 i *Goodyero-Abietetum*. (Br.-Bl.) O. Bolòs 1957 em. nom. Rivas Mart. 1968.
- Avetoses calcícoles de l'estatge montà. *Buxo sempervirentis-Fagetum* Br.-Bl. et Suspl. 1937 em. Br.-Bl. 1952 i *Helleboro-Fagetum* O. Bolòs (1948) 1957.

3.2.2 Comunitats vegetals d'especial interès per raons de maduresa excepcional, elevada diversitat, estat de conservació, distribució reduïda, etc.

A més d'incloure totes les comunitats suara citades per llur distribució reduïda, s'han inclòs en aquest apartat aquelles àrees que presenten una vegetació destacable per la seva elevada diversitat, grau de maduresa, distribució reduïda i/o estat de conservació:

- Comunitats calcícoles alpines.
- Congesteres.
- Molleres.

3.2.3 Presència d'hàbitats d'interès comunitari segons la Directiva 92/43/CEE

Hi ha dos aspectes que fan especialment important la descripció de la zona pel que fa als hàbitats de l'annex I de la Directiva 92/43/CEE¹ (hàbitats d'interès comunitari), relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la flora i fauna silvestres (coneguda com a Directiva Hàbitats).

Aquests dos aspectes són:

- L'àmbit del projecte del Parc Natural de l'Alt Pirineu (espai, en endavant) forma part d'un espai proposat per a ser inclòs a la Xarxa Natura 2000. Concretament es tracta de l'espai Alt Pallars (codi ES5130003). La inclusió en aquesta xarxa d'aquest espai, doncs, comportarà l'obligació de garantir en aquest la conservació (o restauració) d'aquests hàbitats en un estat de conservació favorable (article 3 de la Directiva).

¹ Aquesta Directiva va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol pel Reial Decret 1997/1995. També va ser modificada per la Directiva 97/62/CE, que a la seva vegada va ser transposada a l'ordenament jurídic espanyol pel Reial Decret 1193/1998.

- Pràcticament tots els tipus d'hàbitats presents en l'espai tenen el caràcter d'hàbitats d'interès comunitari (HIC). Per tant, la descripció dels seus HIC suposa un estudi de gairebé tots els tipus d'hàbitats presents en aquest.

La font d'informació bàsica per a la realització de l'inventari i cartografia dels hàbitats inclosos en la Directiva 92/43/CEE, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la flora i fauna silvestres, ha estat *la Cartografia dels hàbitats a Catalunya* (projecte en curs elaborat pel Departament de Medi Ambient). Les categories de llegenda de l'esmentada cartografia han estat agrupades i reclassificades segons la seva correspondència amb els hàbitats llistats en la Directiva. En segon terme, però, també s'ha fet servir la cartografia dels hàbitats d'interès comunitari elaborada pel Ministerio de Medio Ambiente durant els anys 1993-1995.

En l'àmbit de l'Alt Pirineu s'han localitzat fins a 22 hàbitats d'interès diferents, una de les diversitats més elevades dels espais catalans proposats per Natura 2000.

Per altra banda cal analitzar la importància de l'espai per a la conservació d'aquests HIC's, en el context de la xarxa Natura 2000 a Catalunya. El paràmetre que es farà servir és el percentatge de superfície d'un HIC en l'espai de l'Alt Pirineu en relació a la superfície que ocupa a tota Catalunya. Aquest concepte es pot definir com a nivell de representació de l'hàbitat en l'espai (NR), i sempre serà, doncs, un valor percentual.

Partint, doncs, d'aquest plantejament, cal destacar que l'espai és molt important per la conservació dels HIC 6140 (pastures silicícules pirinenques de gesp (*Festuca eskia*)), 3110 (vegetació amfibia vivaç d'aigües oligotròfiques (*Littorelion*)), 4060 (matollars i landes alpins i subalpins (*Loiseleurio-Vaccinion*, *Rhododendro-Vaccinion*, *Juniperion nanae*)), 5120 (formacions de bàlec (*Genista balansae* subsp. *europaea* (= *G.purgans*)) d'alta muntanya), 8130 (altres tarteres), 8220 (roques silícies amb vegetació casmofítica) i 9430 (boscos de pi negre (*Pinus uncinata*), que cal recordar que és el principal tipus de bosc de l'espai, però que no va ser cartografiat en els mapes del Ministeri i per tant no es disposa d'un valor de nivell de representació, però, aquest ha de ser considerablement alt). La resta d'HIC presents en l'espai, excepte en els casos que es comentaran a continuació, presenten NR inferiors al 3% i, conseqüentment, no es pot concloure que l'espai sigui determinant per la seva conservació.

Aquests 7 HIC tenen en l'espai una de les seves àrees de distribució importants en el marc de Catalunya, i per tant, la seva conservació en l'espai suposa una peça important del desenvolupament de Natura 2000 a Catalunya i del compliment dels objectius d'aquesta xarxa comunitària d'espais protegits.

Cal destacar també la gran importància de l'espai pels hàbitats de torbera o mollera (siguin amb caràcter HIC o no), per la seva important representació i diversitat en l'espai (torberes altes o baixes, fontinals, bàsiques o àcides,...). En el cas de les torberes, però, no té sentit parlar de NR ja que es tracta d'hàbitats molt dispersos en el territori i que ocupen petites superfícies.

Els hàbitats d'aquest tipus presents en l'espai són:

- 7110. Torberes altes actives.
- 7220. Fonts petrificants amb formació de travertí (*Cratoneurion commutati*)
- 7230. Molleres alcalines.
- 7240. Formacions pioneres alpines del *Caricion bicoloris-atrofuscae*.
- Molleres de *Carex fusca*, poc o molt àcides, dels Pirineus. Aquest és l'hàbitat més abundant, tot i que no és HIC.

La gestió de l'espai i la seva declaració com a parc natural, cal que abordi l'objectiu de garantir la conservació (o restauració) de l'estat de conservació favorables en general de tots els HIC presents en ell, i sobretot dels HICs esmentats. En aquest sentit cal vincular la gestió de l'espai a l'article 6 de la Directiva hàbitats.

Donada la importància de les activitats agro-silvo-pastorals que es desenvolupen en l'espai i la seva relació amb la conservació dels HIC presents en aquest, cal prioritzar la compatibilitació dels usos agro-silvo-pastorals amb la seva conservació dels HIC.

Altres hàbitats d'interès.

A part de la importància de l'espai pels HIC esmentats (i per la seva diversitat d'HIC), cal destacar la importància, a escala catalana, de l'espai per a les avetoses, hàbitat no gaire abundant a Catalunya. Les d'aquest espai, juntament amb les de la Vall d'Aran i la Mata de València, suposen les principals mostres d'aquest hàbitat a Catalunya. Aquestes comunitats han estat descrites d'especial interès per a la vegetació, com a SFAR.

En bona lògica, i a banda dels objectius comunitaris, també cal entendre l'espai com una peça de gran importància per a la conservació de la biodiversitat a escala catalana en general, i en concret per a la conservació dels HIC esmentats.

3.2.4 Presència d'espècies de flora declarades estrictament protegides pel PEIN i altres d'interès

Els tàxons que el PEIN declara estrictament protegits en els espais de l'àmbit d'estudi són els següents:

Salix lapponum
Carex macrostylon
Geranium cinereum
Potentilla fruticosa
Primula latifolia

D'aquestes, les cites de *Potentilla fruticosa* i *Primula latifolia* no han estat constatades i sembla força probable la seva inexistència en l'àmbit tractat. D'altra banda, s'ha cregut convenient incloure altres tàxons, tant o més rars que els anteriors, per tal de definir àrees d'interès com a albergs d'aquestes espècies:

Mattiola fruticulosa subsp. *valeriaca*
Carex frigida, les comunitats en les quals hi és present són, a més, HICs prioritariis.
Carex curta
Potamogeton praelongus
P. alpinus
P. perfoliatus

Aquesta petita llista de flora d'especial singularitat i interès permet identificar àrees que presenten comunitats que inclouen potencialment els tàxons citats. Aquestes comunitats, que han estat contemplades com d'especial interès, són:

- Comunitats calcícoles alpines. Per la presència de:

Geranium cinereum,
Leontopodium alpinum i
Mattiola fruticulosa subsp. *valeriaca*.

- Molleres. Per la presència de:

Salix lapponum,
Carex frigida i
Carex curta.

- Comunitats aquàtiques. Per la presència de:

Potamogeton praelongus,
P. alpinus i
P. perfoliatus, citades per *Ballesteros et.al.*

3.2.5 Arbres monumentals

L'únic exemplar catalogat com a tal dins l'àmbit d'estudi és l'avet (*Abies alba*) del Pla de la Selva, al municipi d'Alins.

D'altra banda, cal destacar que l'ADF Mig Pallars ha inventariat tota una sèrie d'arbres de singulars per tal de possibilitar el seu apadrinament, i així garantir-ne la conservació.

3.3 FAUNA

3.3.1 Descripció de les espècies de més interès de la fauna vertebrada

Es detallen a continuació les espècies de més interès de la fauna vertebrada.

Peixos

L'espècie més emblemàtica dels trams fluvials superiors dels rius pirinencs, així com dels llacs i estanys d'alta muntanya, és la truita de riu (*Salmo trutta fario*), abundant i àmpliament distribuïda per tota la zona.

Pel que fa a les espècies exòtiques, es coneix la presència del salvellí (*Salvelinus fontinalis*) als estanys de Romedo (Capçaleres de les Nogueres de Vallferrera i de Cardós).

Amfibis

Les espècies més emblemàtiques de la zona són la granota roja (*Rana temporaria*) i el tritó pirinenc (*Euproctus asper*), que hi tenen poblacions ben consolidades i àmpliament distribuïdes. Per altra banda, a les cotes més inferiors i més termòfiles s'han detectat espècies com la salamandra (*Salamandra salamandra*), el gripau (*Bufo bufo*), el tritó palmat (*Triturus helveticus*) i el tòtil (*Alytes obstetricans*).

Cal indicar que el tritó pirinenc i el tòtil apareixen llistats a l'annex IV de la Directiva Hàbitats (espècies animals i vegetals d'interès comunitari que requereixen una protecció estricta).

Rèptils

Pel que fa als ofidis, cal esmentar la presència de l'escurçó pirinenc (*Vipera aspis*), espècie que prefereix zones assolellades, de vegetació arbustiva o boscos assolellats i que presenta una població abundant. La serp verda i groga (*Coluber viridiflavus*) i la colobra llisa europea (*Coronella austriaca*) es troben en zones assolellades de menor altitud i més termòfiles.

En rius i rieres s'hi troben les serps d'aigua (*Natrix natrix* i *Natrix maura*).

Quant als sauris, es coneix la presència de la sargantana àgil (*Lacerta agilis*), el llangardaix verd (*Lacerta viridis*) i la sargantana vivípara (*Iberolacerta vivipara*).

Per últim, cal destacar molt especialment la sargantana pirinenca (*Iberolacerta aurelioi*), endemisme ibero-pirinenc que trobem en llocs termòfils del medi alpí. Es tracta d'una espècie descrita fa pocs anys que únicament s'ha localitzat al sector de les Capçaleres de les Nogueres de Vallferrera i Cardós, i a l'Alt Aneu. Donat que està inclosa al Catàleg nacional d'Espècies Amenaçades en la categoria de "en perill", cal protegir les zones on s'ha detectat la seva presència.

Ocells

En l'estatge subalpí, en el domini dels boscos de pi negre i avet, la comunitat d'ocells és força diversa i molt abundant. Destaquen espècies com el raspinell pirinenc (*Certhia familiaris*), el picot garser gros (*Dendrocopus major*), el gall fer (*Tetrao urogallus* subsp. *aquitanicus*) i el picot negre (*Dryocopus martius*). Una espècie també força peculiar d'aquestes contrades és la becada (*Scolopax rusticola*), que cria fins els 2.150 m. Per últim, destaca un rapinyaire nocturn, el mussol pirinenc (*Aegolius funereus*), amant dels boscos vells i madurs.

La població de gall fer està estabilitzada al Pallars, però en regressió al Pirineu oriental. Pel que fa a aquesta espècie, així com per al mussol pirinenc i el picot negre, es recomana establir mesures de protecció dels boscos madurs.

Dels cursos fluvials cal esmentar especialment la merla d'aigua (*Cinclus cinclus*).

En els ambients forestals esclarissats, ja en contacte amb l'estatge alpí, s'hi troben la llucareta (*Serinus citrinella*), la cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*), la merla de pit blanc (*Turdus torquatus*), el pinsà (*Fringilla coelebs*), la mallerenga petita (*Parus ater*), el reietó (*Regulus regulus*) i el trencapinyes (*Loxia curvirostra*), entre altres.

Les espècies més abundants i característiques dels ambients alpins dominats per prats i matolls són el còlit gris (*Oenanthe oenanthe*), l'alosa (*Alauda arvensis*), el grasset de muntanya (*Anthus spinoletta*), el cercavores (*Prunella modularis*), i el pardal d'ala blanca (*Montifringilla nivalis*). Les landes i rasos són l'ambient favorable per a la perdiu blanca (*Lagopus mutus* subsp. *pyrenaicos*). Una altra espècie, la perdiu xerra (*Perdix perdix* subsp. *hispaniensis*) ocupa

ambients de landes i arbres dispersos a l'estatge altimontà i subalpins.

La perdiu xerra és objecte d'aprofitament cinegètic, si bé amb poca tradició. Caldria determinar cada any el seu estat poblacional per a definir una gestió cinegètica que no suposés una amenaça a la viabilitat de la població. La població de perdiu blanca està en regressió i cal ressaltar que és la més meridional de la seva distribució mundial.

Quant als rapinyaires, hi són presents l'àliga marcenca (*Circaetus gallicus*) i l'àliga daurada (*Aquila chrysaetos*). El trençalòs (*Gypaetus barbatus*) també s'observa amb regularitat per tota la zona, tot i que només cria en punts concrets. També hi ha algunes parelles de falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) i de duc (*Bubo bubo*), que prefereix les zones de menor altitud.

El trençalòs apareix a l'annex I de la Directiva ocells (espècies que han de ser objecte de mesures per a la conservació del seu hàbitat). Està catalogat "en perill" al CNEA i compta amb un Pla de recuperació aprovat pel Decret 282/1994, de 29 de setembre. Tot i que darrerament hi ha hagut incorporacions d'efectius reproductors, el seu estat de conservació és encara força precari. Cal controlar especialment la presència humana en la zona de cria, les línies d'alta i mitja tensió en els seus territoris de dispersió i l'ús de verí pels depredadors.

Ja per acabar, a les zones més enlairades i esquerpes de l'espai és fàcil observar-hi les gralles de bec vermell i de bec groc (*Pyrrhocorax pyrrhocorax* i *Pyrrhocorax graculus*), el pela-roques (*Tichodroma muraria*) i els corbs (*Corvus corax*).

Mamífers

Dins del grup de micromamífers hi són presents el talpó dels prats (*Microtus arvalis*), el talp (*Talpa europaea*), la rata talpera (*Arvicola terrestris*), vinculats als prats i pastures de menor altitud; i el talpó de tartera (*Microtus nivalis*) que viu en tarteres. A les formacions forestals subalpines s'hi troben el talpó roig (*Clethrionomys glareolus*), el talpó pirinenc (*Microtus pyrenaicus*), el talpó muntanyenc (*Microtus agrestis*), la musaranya de cua quadrada (*Sorex araneus*), la musaranya menuda (*Sorex minutus*), la rata cellarda (*Eliomys quercinus*) i l'esquirol (*Sciurus vulgaris*). En els sectors més humits amb abundància de caducifolis (muntanya mitjana) hi és present el liró gris (*Glis glis*). A les parts de menor altitud hi arriba també el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*). Per últim, val a dir que en els rius d'aigües fredes, oxigenades i

cristal·lines s'hi troben la musaranya d'aigua (*Neomys fodiens*) i la rata almesquera (*Galemys pyrenaicus*). L'almesquera és una espècie de la qual se'n té molt poca informació. Es prioritari delimitar amb precisió el seu àmbit de distribució en l'espai i aplicar mesures de conservació dels ecosistemes de ribera allà on sigui necessari.

Associada als ambients boscos altimontans i subalpins s'hi troba la llebre (*Lepus europaeus*). També en cotes baixes, es detecten alguns conills (*Oryctolagus cuniculus*), però amb una presència més testimonial.

L'ordre dels carnívors està representat per espècies pròpies de l'alta muntanya com la marta (*Martes martes*), el gat fer (*Felis sylvestris*), l'ermini (*Mustela erminea*) i per espècies més generalistes com la guineu (*Vulpes vulpes*), el teixó (*Meles meles*) o la fagina (*Martes foina*). L'ós bru (*Ursus arctos*) recentment alliberat al vessant francès en el marc d'un projecte Life-natura s'ha detectat en alguna ocasió per l'extrem més occidental de l'espai. Per últim, la llúdriga (*Lutra lutra*) es localitza a les Nogueres de Vallferrera i Cardós, i es tracta d'exemplars que provenen del riu Noguera Pallaresa. D'altra banda també hi ha una important colònia a la cua de l'embassament de la Torrassa. Amb la finalitat d'establir les mesures necessàries per a la seva protecció es va aprovar, mitjançant l'ordre MAB/138/2002, de 22 de març, el Pla de conservació de la llúdriga.

El gat fer i la marta són espècies d'ambients forestals que requereixen de boscos madurs poc explotats. Tanmateix - especialment el gat fer- s'acosta a petits nuclis humans que li faciliten preses (rates, ratolins, etc). Aquest fet, facilita la hibridació amb gats domèstics i la pèrdua d'especificitat genètica. La problemàtica de conservació que pot derivar d'aquest fet hauria de ser avaluada per poder prendre mesures en cas de necessitat.

Pel que fa als ungulats, aquí s'hi troben poblacions consolidades i abundants d'isard (*Rupicapra rupicapra*), cabirol (*Capreolus capreolus*), daina (*Dama dama*) i senglar (*Sus scrofa*). Tots tres cèrvids son reintroduïts. Es detecten, per altra banda, alguns individus aïllats de cérvol (*Cervus elaphus*).

La marmota (*Marmota marmota*), introduïda al vessant nord dels Pirineus, ha colonitzat molts espais del vessant sud i, avui dia, es troba de forma generalitzada per tota la zona.

3.3.2 Zones d'interès per a la cria, per la seva elevada densitat o diversitat, per la seva distribució reduïda, etc.

Són d'interès per a la fauna les *àrees vitals* de les següents espècies, que presenten una alta exigència i vulnerabilitat pel que fa al seu hàbitat i a les afeccions que s'hi puguin produir:

- Perdiu blanca. *Lagopus mutus*. Àrea de distribució general.
- Gall fer. *Tetrao urogallus*. Àrees vitals: cantadors (reproducció) i zones d'hivern.
- Mussol pirinenc. *Aegolius funereus*. Àrea de distribució.
- Trençalòs. *Gypaetus barbatus*. Àrees vitals: cria i reproducció.
- Llúdriga. *Lutra lutra*. Àrea vitals: cria, reproducció i alimentació.
- Almesquera. *Galemys pirenaicus*. Àrea de distribució.
- Tritó pirinenc. *Euproctus asper*. Àrea potencial de distribució.
- Sargantana pallaresa. *Iberolacerta aurelioi*. Àrea de distribució.
- Ós bru. *Ursus arctos*. Àrees especialment aptes i freqüentades.

3.3.3 Presència de poblacions d'espècies protegides pel PEIN i d'espècies en situació d'amenaça o d'especial vulnerabilitat

Les espècies en situació d'amenaça i/o especial vulnerabilitat són les citades en l'apartat 3.3.1. perdiu blanca, gall fer, mussol pirinenc, trençalòs, llúdriga, almesquera, tritó pirinenc, sargantana pallaresa, i ós bru.

3.3.4 Presència de poblacions d'espècies de l'Annex IV de la directiva 92/43/CEE i de l'Annex de la Directiva 74/409/CEE

Espècies	Directiva 92/43/CEE	Directiva 79/409/CEE
Sargantana de paret (<i>Podarcis muralis</i>)	X	
Tritó pirinenc (<i>Euproctus asper</i>)	X	
Trençalòs (<i>Gypaetus barbatus</i>)		X
Voltor comú (<i>Gyps fulvus</i>)		X
Milà reial (<i>Milvus milvus</i>)		X
Aufrany (<i>Neophron percnopterus</i>)		X
Àguila daurada (<i>Aquila chrysaetos</i>)		X
Falcó peregrí (<i>Falco peregrinus</i>)		X
Duc (<i>Bubo bubo</i>)		X
Picot negre (<i>Dryocopus martius</i>)		X
Àguila marcenca (<i>Circaetus gallicus</i>)		X

3.3.5 Presència d'espècies citades a la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, al Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge, de l'Ordre de 23 de novembre de 1994 i de l'ordre de 10 d'abril de 1997, per les quals s'amplia la relació d'espècies protegides a Catalunya

Espècie	Llei 3/1998	Decret 148/1992	Ordre de 23 de novembre de 1994	Ordre de 10 d'abril de 1997
Àguila daurada (<i>Aquila chrysaetus</i>)	X	X		
Àguila marcenca (<i>Circaetus gallicus</i>)	X	X		
Aligot comú (<i>Buteo buteo</i>)	X	X		
Almesquera (<i>Galemys pirenaicus</i>)	X			
Apol·lo (<i>Parnassius apollo</i>)				X
Aufrany (<i>Neophron percnopterus</i>)	X	X		
Bernat pescaire (<i>Ardea cinerea</i>)	X	X		
Duc (<i>Bubo bubo</i>)	X	X		
Ermini (<i>Mustela erminea</i>)	X			X
Falcó peregrí (<i>Falco peregrinus</i>)	X	X		
Gall fer (<i>Tetrao urogallus</i>)	X			
Gamarús (<i>Strix aluco</i>)	X	X		
Gat fer (<i>Felis sylvestris</i>)	X	X		
Granota pirinenca (<i>Rana pyrenaica</i>)				X
Liró gris (<i>Glis glis</i>)				X
Llúdriga comuna europea (<i>Lutra lutra</i>)	X	X		
Marta (<i>Martes martes</i>)				X
Milà reial (<i>Milvus milvus</i>)	X	X		
Mussol comú (<i>Athene noctua</i>)	X	X		
Mussol pirinenc (<i>Aegolius funereus</i>)	X	X		
Òliba (<i>Tyto alba</i>)	X	X		
Os bru (<i>Ursus arctos</i>)	X	X		
Perdiu blanca (<i>Lagopus mutus</i>)	X	X		
Perdiu xerra (<i>Perdix perdix ssp italica</i>)	X	X		
Picot negre (<i>Dryocopus martius</i>)	X	X		
<i>Rosalia alpina</i>				
Sargantana de paret (<i>Podarcis muralis</i>)	X			
Sargantana pallaresa (<i>Iberolacerta aurelioi</i>)				X
Sargantana vivípara (<i>Iberolacerta vivipara</i>)	X		X	X
Talpó de tartera (<i>Microtus nivalis</i>)				X
Talpó pirinenc (<i>Microtus pyrenaicus</i>)				X
Trencalòs (<i>Gypaetus barbatus</i>)	X	X		
Tritó pirinenc (<i>Euproctus asper</i>)	X			

Voltor comú (<i>Gyps fulvus</i>)	X	X		
Xot (<i>Otus cops</i>)	X	X		

3.4 PATRIMONI CULTURAL I PAISATGE

3.4.1 Patrimoni arqueològic, arquitectònic i monuments històrics

Tal i com ja s'ha esmentat al punt 2.1.b), l'àmbit del PNAP disposa d'un extens patrimoni cultural, en especial d'art romànic, on destaquen esglésies parroquials i mostres de béns artístics religiosos (retauls, talles orfebreria, etc.) els quals conformen un dels conjunts d'època medieval i barroca més importants del Pirineu, així com monuments declarats i conjunts històrics.

Els elements més significatius del patrimoni cultural son els següents:

Patrimoni arquitectònic

1. Ermita de la Mare de Déu de les Neus. Camí de ferradura d'Arreu a Sorpe. Indret: Bordes d'Arreu.
2. Graus. Grup de bordes a costat i costat de carrer.
3. Borda amb coberta de palla a Graus.
4. Ermita de Sant Quirze. Prop d'Alins, sobre contrafort.
5. Església de Santa Maria de la Torre. Entre km 15 i 16 carretera de Vall Farrera a l'altre costat del riu.
6. Església parroquial de Sant Pere (a Tor).
7. Església de Sant Pere del Roc (a Tor).
8. Casa Cerdà. Costat riu Vall Peguera (a Tor).
9. Ermita de Sant Ambrós de Tor (a Tor).
10. La Força o Castellot de Tor (a Tor) BCIN.
11. Ermita de Santa Magdalena de la Ribalera. A la Vall de Santa Magdalena.
12. La Mare de Déu de Conflent. A les bordes de Conflent.
13. Sant Joan de l'Erm (vell).
14. Santuari de Sant Joan de l'Erm (nou). Al Pla de la Basseta.

Patrimoni arqueològic

1. Tossal de Castelló

Tipus de jaciment: Castell. Assentament militar. A l'aire lliure.

Cronologia: Medieval.

Estat de conservació: Dolent.

Context: Terreny erm.

Localització: X=358,5 Y= 4694,20

2. Fossa de la Boïga del Gabatxo

Tipus de jaciment: Lloc d'enterrament col·lectiu, inc., a l'aire lliure.

Cronologia: Finals del Neolític/Edat del Bronze.

Estat de conservació: Excel·lent.

Context: Terreny erm. Al cim d'un serrat.

3. Castell de Serret

Tipus de jaciment: Castell. Assentament militar a l'aire lliure.

Cronologia: Medieval (800-1150).

Estat de conservació: Regular.

Context: Terreny erm.

Localització: 31TCH625025 1.840 m

4. Castell de Castell-Arnau

Tipus de jaciment: Castell. Assentament militar a l'aire lliure.

Cronologia: Medieval (800-1150).

Estat de conservació: Regular.

Context: Terreny erm.

Localització: 31TCH612018 1.600 m

5. Castell de Colomers

Tipus de jaciment: Castell. Assentament militar a l'aire lliure.

Cronologia: Medieval (800-1150).

Estat de conservació: Regular.

Context: Terreny erm. Cim pic Colomers.

Localització: 31TCH6051032 1.800 m

6. Prat Muntané

Tipus de jaciment: Poblat. Lloc d'habitació a l'aire lliure amb estructures conservades.

Cronologia: Desconeguda.

Estat de conservació: Regular/Dolent.

Context: Terreny erm. Cim Serra Seca.
Localització: 31TCG551938 2.113 m

7. Torre de la Minyona (Castell d'Àrreu)

Tipus de jaciment: Castell. Assentament militar a l'aire lliure.
Cronologia: Medieval (988-1150) Comtes de Barcelona.
Estat de conservació: Dolent.
Context: Explotació agropecuària. Al sud bordes d'Àrreu.
Localització: 31TCH418252

8. Castell de Plau

Tipus de jaciment: Castell. Assentament militar a l'aire lliure.
Cronologia: Medieval (988-1150) Comtes de Barcelona.
Estat de conservació: Regular.
Context: Terreny erm. Entre pantà Boren i explotació agropecuària.
Localització 31TCH431246 1.096 m

Actualment s'està desenvolupant a la Comarca del Pallars Sobirà el Pla d'Excel·lència Turística per al trienni 2001-2003. Per al desenvolupament d'aquest pla es va signar un conveni entre el Ministeri d'Economia, la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat de Catalunya, el Consell Comarcal del Pallars Sobirà i l'Associació d'Empreses d'Esports d'Aventura del Pallars Sobirà amb la finalitat d'accelerar el creixement i assegurar la sostenibilitat de la comarca, que es preveu com un destí turístic de primer ordre.

Els àmbits d'actuació del projecte son:

- la restauració i la museografia de peces d'art religiós, la instal·lació de mesures de seguretat i la senyalització per arribar als indrets en qüestió,
- la localització i documentació de peces fora la comarca i recuperació a través d'una còpia,
- la creació d'un centre d'interpretació i oficina de turisme a Sort,
- la realització d'un pla de comunicació.

3.4.2 Patrimoni etnològic i antropològic

Cal destacar les interessants tasques de recerca, recuperació i divulgació de les activitats i indústries tradicionals realitzades des del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu i els dos arxius històrics de la comarca, Arxiu Històric de les Valls d'Àneu i Arxiu Històric comarcal de Sort.

3.4.3 Àrees d'especial interès paisatgístic

A banda dels valors estrictament científics, didàctics, de singularitats o vulnerabilitats que poden presentar les àrees descrites fins ara, hi ha d'altres zones que presenten una alta concentració de valors naturals menys destacables, o fins i tot subjectius, però que mereixen tenir també una especial menció. Així doncs en aquest apartat s'han inclòs des d'àrees amb una elevada diversitat i harmonia entre ambients diferents, fins a àrees amb singularitats concretes com poden ser grans contrastos entre boscos diferents, entre diverses morfologies, etc.

Aquestes àrees són:

1. **Bonavé.** Inclou tota l'obaga –vessant meridional- de la Vall de Montgarri des del barranc de Comamala fins al Bosc de Marimanha, prop de Montgarri. Els valors paisatgístics d'aquesta àrea deriven de l'excel·lència de les bosquíries d'abet de la part inferior, que a prop de la Noguera deixen pas a illes de prats estelats d'imponents avets. A la part superior del bosc, el trànsit vers l'estatge alpi s'efectua amb gran harmonia i naturalitat, com succeeix en àrees com el Ras de Bonavé, on té lloc una seqüència natural extraordinària: el bosc de pi negre deixa pas a les molles subalpines que a les parts altes es transformen amb prat alpi i vegetació de congestera. Aquesta àrea de morfologia suau és bruscament interrompuda a migjorn per la presència dels grans espadats calcaris de la Roca Blanca, el Pic de Moredo i el Tuc de Bonavé.
2. **Airoto-Àrreu.** L'aïllament i la consegüent conservació dels valors naturals primigenis és la gran vàlua d'aquesta vall. L'altitud de la vall i la trencada i enèrgica morfologia fan que els grans boscos d'abet cedeixin pas a petits bosquetons de pi negre. A les parts superiors, la duresa del material litològic ha determinat la formació de circs glacials que alberguen una mitja dotzena d'estanys i un bon nombre de planells que contrasten fortament amb les crestes granítiques que els encerclen. Els rius que drenen aquestes comes, alternen trams suaus de giragonses i torberes amb sectors de sallents i profundes basses. Cal recalcar l'aïllament de la vall, car no permet l'accés rodat a partir de poc més dels 1.100 m, la qual cosa és remarcable a nivell català. Poques valls resten

encara mostrant des de la part baixa de l'estatge montà fins al subnival sense alteracions antròpiques ni possibilitat d'accés massiu. A més, l'àrea compta amb elements d'especial valor històric i cultural; poble d'Àrreu, les Bordes d'Àrreu, Mare de Déu de les Neus, Bordes d'Airoto.

- 3. Noarre.** La capçalera lacustre de la Vall de Cardós ha estat en la seva major part afectada per les regulacions hidroelèctriques. Tan sols les valls laterals del Circ de la Gallina i Noarre han quedat al marge de regulacions artificials. Aquest darrer es mostra totalment intocat –al Circ de la Gallina i la Mariola hi ha el refugi del Mont-roig, la pista a l'estany del Port...-, per la qual cosa s'ha considerat com a àrea d'especial interès paisatgístic. La poca alterabilitat de la vegetació en tots els estatges característics de la zona –montà, subalpí i alpí – i la presència d'elements d'interès patrimonial –les Bordes de Noarre- són els principals valors paisatgístics d'aquesta petita vall.
- 4. Boavi.** El Pla de Boavi correspon a dues conques de sobreexcavació glacial reblertes de sediments. En aquest indret conflueixen les valls –i els rius- de Certascan, Romedo, Broate i Sellente. Els vessants són molt esquerps i contrasten fortament amb la placidesa del Pla i del riu amansat per l'escàs pendent. La vegetació s'afegeix a aquest espectacle de diversitat; les avetoses de l'obaga, les clapes de pins de les parts superiors i els extensos bedollars de recuperació de les solanes, així com algun clap relíctic de fageda, fan que la diversitat cromàtica, sobretot a la tardor, sigui màxima.
- 5. Virós.** Es tracta d'una gran massa forestal de molt fàcil accés, solcada de pistes forestals i camins de desembosc, però que presenta diversos valors remarcables. La mateixa extensió i continuïtat de la massa forestal és valor suficient per a la classificació d'àrea d'especial interès. El gradient altitudinal que abasta, des de poc més de 800 m fins a més de 2500 m, fa que hi estiguin representats i concentrats molts dels ecosistemes forestals pallaresos. Això implica que, tant en matèria de vegetació i flora, com pel que fa a la fauna i als sistemes aquàtics, la varietat i representativitat dels ecosistemes forestals sigui molt elevada. Paisatgísticament, comprèn la immensitat de la massa forestal per la seva extensió i exuberància. En certes àrees és conserven excel·lents testimonis de bosc madur que, a més del valor paisatgístic que tenen –per la seva escassetat-, són de vital importància per a la conservació de diverses espècies animals i vegetals, així com pel manteniment de l'exuberància dels poblaments líquènics que s'hi desenvolupen.

El bosc de Virós és el màxim representant en l'àmbit de l'Alt Pirineu d'una correlació de factors naturals ben singular i que interrelaciona tots els camps del medi natural: el marcat cabussament nord dels materials cambro-ordovicians i silurians del Dom de la Pallaresa –i també el flanc sud del sinclinal de Llavorsí-, determinat en l'orogènesi alpina, és el causant d'una pauta de relleu molt freqüent: la relativa suavitat dels vessants septentrionals de moltes serres amb orientació E-W del mig i alt Pallars, i la verticalitat i abrupticitat dels vessants meridionals. Aquesta disposició marcà dinàmiques periglacials ben diferents a partir de la retirada dels gels quaternaris. Mentre que als solells els materials provinents de la meteorització es desprenien i s'acumulaven a peu de paret o als relleixos intermitjos, als vessants obacs la forta dinàmica periglacial i el suau pendent propiciaren grans acumulacions de materials sedimentaris que restaren en el mateix vessant. En aquestes darreres àrees, acabat el període post-glacial, s'hi formaren sòls rics i ben desenvolupats mentre que l'escassa acumulació de materials dels solells no permeté la formació de sòls. Aquest fet, lligat amb les menors evapotranspiracions i major capacitat de retenció d'humitat, permeté l'establiment de boscos altament productius i ufanosos. Així doncs, donant un cop d'ull a un mapa forestal del Pallars, s'observa que les grans masses forestals (Mata de València, Bosc de Son, Bosc de Baiasca, Bosc de Virós, ...) estan en aquesta situació: orientació nord i sobre acumulacions de notable potència que descansen en estrats cambro-ordovicians de pendent suau. Al seu torn, aquests boscos són els únics que presenten condicions òptimes per al desenvolupament de determinats animals amb requeriments forestals ben específics, com són el gall fer o el mussol pirinenc.

- 6. Burg.** La vall de Burg, que inclou els nuclis i termes de Farrera i Burg, és d'una gran representativitat ja que a més de les extensions forestals, i a diferència de les àrees suara definides, hi ha diferents enclavaments, de notable extensió de prats de dall, que presenten també un destacat valor natural i sobretot paisatgístic. Efectivament, els prats de dall remunten en aquest sector el torrent de Burg fins a la ratlla dels 2.000 m, de manera que surten representades moltes de les comunitats de prats de dall pirinenques. Hi ha, a més, diversos elements d'interès patrimonial, localitzats als pobles de Glorieta, Farrera i Burg, les ermites de Sant Francesc i Santa Eulàlia, i edificacions agrícola-ramaderes: les Bordes de Burg, les Bordes de les Comes i Alendo. Per últim, cal destacar el valor científic del petit estanyó colmatat de la coma de Burg, ja que estudis en curs han posat de manifest l'existència de sèries sedimentològiques de fins a 15.000

anys. Tots aquests motius han dut a definir la vall de Farrera-Burg com d'especial interès.

- 7. Santa Magdalena.** Vall de gran longitud de caràcter eminentment forestal amb diverses singularitats. En primer lloc el riu de Santa Magdalena; riu de notable entitat que presenta una gran naturalitat, excepte en el seu tram inferior. En segon lloc la gran extensió de les boscúries montanes i subalpines, que normalment resten arraconades als vessants mentre els fons de vall són ocupats per prats de dall o nuclis urbans. En aquesta vall ocupen tots els ambients, des de les immediacions del riu fins a les carenes culminals. A més, aquesta vall s'estén des dels 750 m, a la desembocadura, fins als 2789 m al Pic de Sàloria, ja a l'estatge subnival, sense nuclis de població important. En tercer lloc la despoblació i, per tant, la relativa baixa freqüentació de la vall, sobretot a l'hivern, quan les nombroses pistes forestals resten impracticables per la neu. Per últim, els nombrosos testimonis de l'activitat ramadera i forestal d'èpoques anteriors, que han deixat petits nuclis, avui abandonats, bordes i ermites arreu de la vall: Romadriu –al límit de l'àrea-, les Bordes de Tressó, de Bedet, de la Plana, de Cortvassill, de Civís, de Jussà, de Conflent i l'ermita de Santa Magdalena, al punt de confluència dels principals afluents secundaris que formen el riu principal, constitueixen un patrimoni cultural i històric que caldria preservar.

4. DELIMITACIÓ DEL PARC NATURAL DE L'ALT PIRINEU

4.1 CRITERIS

Per tal de conformar els àmbits i territoris que entrarien a formar part de la delimitació del PNAP, en primer lloc s'ha pretès incloure aquells territoris on ja són d'aplicació figures de protecció, i més concretament el PEIN i la Xarxa Natura 2000. La raó és que el PNAP aplegui tots els territoris de la zona que ja són PEIN o Natura 2000, i que a més tenen un alt grau de solapament territorial. D'aquesta manera és crearà una unitat única de planificació i gestió d'aquest territori protegit mitjançant el PNAP. Així doncs, i com ja s'ha comentat en el Capítol 1, els espais del PEIN i Natura 2000 inclosos en l'àmbit del PNAP són:

- Per una banda els espais del PEIN *l'Alt Àneu, Capçaleres de la Noguera de Vallferrera i la Noguera de Cardós* i la *Vall de Santa Magdalena*, que conformen la major part de l'àmbit del PNAP. L'espai *Alt Àneu* s'inclou totalment excepte l'àmbit de La Bonaigua, que està delimitat a l'annex 1 apartat 1.3., i el mateix passa amb l'espai *Capçaleres de la Noguera de*

Vallferrera i la Noguera de Cardós i l'àmbit de la *Pleta del Prat*. Per últim, i pel que fa a l'espai *Vall de Santa Magdalena*, cal dir que s'ha incorporat al PNAP totalment l'àmbit que delimita el Pla especial de delimitació definitiva d'aquest espai del PEIN (actualment en tramitació). Aquest Pla especial preveu (respecte de la delimitació de l'espai aprovada al 1992) la inclusió de nous sectors dels municipis de Soriguera i de Sort, i per tant aquests també formen part de l'àmbit proposat pel PNAP.

- Pel que fa a Natura 2000, l'àmbit del PNAP inclou la totalitat de l'espai *Alt Pallars* (codi *ES5130003*). De fet, la major part d'aquest espai el conformen, en més o menys mesura, els espais del PEIN abans esmentats. L'altre part, de menys extensió, són territoris adjacents però exclosos a aquests espais del PEIN. L'àmbit del PNAP també inclou la totalitat de l'espai de Natura 2000 *La Torrassa* (codi *ES5130022*), consistent en el bosc de ribera i la zona inundable de la cua d'aquest embassament.

A banda, però, d'incloure aquells territoris amb algun règim de protecció, també s'han incorporat a la proposta de delimitació del PNAP molts dels territoris proposats pels municipis, i entitats municipals descentralitzades, durant el procés de consultes previ a la redacció d'aquesta memòria. Aquestes propostes han consistit principalment en terrenys comunals.

També s'han inclòs algunes petites zones per completar la protecció de territoris d'especial interès per a espècies de fauna protegides, com ara el gall fer (*tetrao urogallus*) i el trençalòs (*Gypaetus barbatus*). Concretament es tracta de parts del bosc de Lo Calvo, de l'obaga de la Veda d'Isil i de la Solana de Romadriu.

Finalment s'han ajustat els límits del PNAP amb criteris més coherents d'acord amb la topografia, les unitats geomorfològiques del terreny i les unitats de gestió forestal. Així, per tal de donar coherència a la gestió forestal, s'ha intentat fer coincidir, sempre que ha estat possible, els límits del PNAP amb les unitats forestals existents, tant comunals com patrimonials de la Generalitat.

L'abast de l'àmbit del Parc Natural queda establert a l'annex 1 apartats 1.1. i 1.2. on s'adjunta la descripció de la delimitació de l'àmbit territorial que comprèn, així com també dels enclavaments exclosos que s'hi troben a l'interior del límit del PNAP.

D'altra banda l'apartat 1.3. d'aquest mateix annex 1 descriu els àmbits denominats *La Pleta del Prat* i *La Bonaigua*, inclosos al Pla d'espais d'interès natural però exclosos de l'àmbit del Parc.

Tot plegat, la delimitació descrita a l'annex I conforma un nou espai del PEIN anomenat "Alt Pirineu" i per tant, les determinacions corresponents als espais

de l'Alt Àneu, Capçaleres de la Noguera de Vallferrera i de la Noguera de Cardós i Vall de Santa Magdalena contingudes en els plànols, fixes i documentació informativa del Pla d'espais d'interès natural aprovat mitjançant el Decret 328/1992, de 14 de desembre, queden modificades en el sentit que s'entenen referides a aquest nou espai.

La finalitat de descriure els límits dels àmbits de l'apartat 1.3. a d'annex I és doble,

- D'una banda, perquè la delimitació i descripció d'aquests àmbits permet establir, juntament amb la delimitació del PNAP, la delimitació definitiva del nou espai del PEIN "Alt Pirineu", als efectes del que disposa l'article 16.2 de la Llei 12/1985, d'espais naturals.
- D'una altra banda, perquè correspon a zones incloses en espais d'interès natural del PEIN on es permeten usos i instal·lacions relacionades amb l'esquí alpí. De fet, en aquests sectors actualment ja es desenvolupa aquesta activitat i existeixen aquest tipus d'instal·lacions, d'acord amb les seves corresponents declaracions d'impacte ambiental favorables. Aquestes declaracions d'impacte ambiental corresponen a l'Edicte de 29 de juliol de 1997 (DOGC núm. 2482), pel qual es fa pública la declaració d'impacte ambiental del projecte de telecadira de la Pleta del Prat a Tavascan, al terme municipal de Lladorre, promogut i tramitat per l'Ajuntament de Lladorre, i a l'Edicte de 9 de gener de 2002 (DOGC núm. 3565), pel qual es fa pública la declaració d'impacte ambiental de l'estudi del Pla especial de l'àrea esquiable Baqueira-Bonaigua, al terme de l'Alt Àneu.

4.2 DESCRIPCIÓ DELS LÍMITS

A l'annex 3 d'aquesta memòria s'inclou un mapa amb la transcripció gràfica dels límits descrits a l'annex 1:

- A1.1. Àmbit inclòs dins el Parc Natural i,
- A.1.2. Àmbits d'exclusió del PNAP.

En qualsevol cas cal tenir en compte que en cas de contradicció entre la descripció escrita de la delimitació del PNAP de l'annex 1 i la transcripció gràfica del mapa esmentat a l'annex 3, preval el criteri de la delimitació escrita.

4.3 SUPERFÍCIES

		SUPERFÍCIE¹ (Ha)	PERCENTATGE² (%)
COMARCA			
El Pallars Sobirà		61928	45
Municipis			
	Alt Àneu	10556,74	48,47
	La Guingueta d'Àneu	3503,57	32,31
	Esterrí d'Àneu	15,76	1,85
	Alins	17446,93	95,24
	Esterrí de Cardós	1299,83	78,56
	Farrera	2976,28	48,12
	Lladorre	11857,33	80,67
	Llavorsí	4385,73	64,01
	Rialp	660,07	10,42
	Soriguera	5335,02	50,14
	Sort	958,80	9,12
	Tírvia	53,37	6,28
	Vall de Cardós	2878,70	51,22
COMARCA			
L'Alt Urgell		6021,09	4,15
Municipis			
	Les Valls de Valira	2925,66	17,08
	Montferrer i Castellbò	3095,43	17,52
TOTAL		67949.22	

1. Superfície: es refereix al nombre d'hectàrees del municipi incloses al parc.
2. Percentatge: es refereix al % de superfície municipal o comarcal que està inclosa dins el parc.

5. ÀMBITS DE LA GESTIÓ I L'ORDENACIÓ DEL PNAP

5.1 LA GESTIÓ I L'APROFITAMENT DELS RECURSOS NATURALS

5.1.1 La ramaderia

L'activitat ramadera ha estat i és un agent clau en la conservació del patrimoni natural i en la configuració i manteniment del paisatge. Així, un dels principals objectius del PNAP serà el desenvolupament d'instruments per tal de potenciar la ramaderia extensiva i les races ramaderes autòctones. En aquest sentit les línies de treball prioritàries del PNAP seran:

- Inversió en el manteniment, la recuperació i la millora de les infraestructures ramaderes: abeuradors, cóms, mànegues de maneig, tancats, passos canadencs, cabanes i refugis, foment de la figura del pastor, accessos a pastures, adequació tipològica de granges, etc.
- Contractes específics de conservació amb les explotacions: S'impulsarà la figura dels contractes d'explotació amb finalitats de conservació, d'acord amb Llei 18/2001, de 31 de desembre d'orientació agrària. Aquests contractes tindran com a finalitat cobrir el dèficit de renda i d'infraestructura dels ramaders i seran un compromís directe entre l'administració i cada titular, de caràcter voluntari, i adaptats a les necessitats de cada explotació, es a dir "particulars" i flexibles.
- Foment i impuls de la ramaderia ecològica com a actiu econòmic de les explotacions ramaderes del parc, principalment per que fa a la comercialització dels seus productes.
- Creació d'una unitat de gestió específica dins l'equip de gestió del PNAP per a la promoció de la ramaderia extensiva, per impulsar, de forma coordinada amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, els tres punts acabats d'esmentar, i en general per desenvolupar tots aquells estudis, plans, programes, projectes, que permetin consolidar i potenciar aquesta activitat en l'àmbit del PNAP de manera que segueixi essent un actiu principal en la conservació dels seus valors naturals i dels seus paisatges.

5.1.2 La gestió forestal

El principal aspecte a tenir en compte pel que fa la gestió i els aprofitaments forestals en l'àmbit del PNAP és la seva planificació. Aquesta ha de permetre garantir l'existència d'uns aprofitaments econòmicament rentables i a la vegada compatibles (i sovint necessaris) amb la conservació del bosc i dels seus valors naturals i culturals.

Així doncs des del PNAP es desenvoluparan les següents línies de treball relacionades amb la gestió forestal:

- Desenvolupar i potenciar la planificació forestal amb criteris de conservació del bosc i dels seus valors ecològics i culturals, i també de rendibilitat econòmica (Plans Tècnics de Gestió i Millora forestal o Projectes d'Ordenació, definició d'estratègies i plans per a la prevenció d'incendis).
- Promoure l'ecocertificació forestal i la comercialització dels productes forestals resultants.

- Inventariar i garantir la conservació i recuperació de les àrees forestals de major significació ecològica així com potenciar i completar la xarxa de reserves forestals,
- Promoure les intervencions de millora silvícola necessàries per aquells boscos que han de complir funcions específiques de defensa del sòl, prevenció d'incendis o ús recreatiu, entre d'altres,
- Suport tècnic per a la sol·licitud i tramitació d'ajuts públics en l'àmbit forestal.
- Promoció i suport del fitament de les forests comunals.

Cal reconèixer la important tasca pionera realitzada fins ara de l'ADF Mig Pallars, tant en l'àmbit de la gestió forestal com ramadera, mitjançant el projecte LIFE "Pirineu Viu".

5.1.3 La caça i pesca

La caça i la pesca continental són activitats compatibles en l'àmbit del PNAP, i també s'han d'entendre com a un recurs i un actiu econòmic a gestionar.

En l'àmbit del PNAP l'activitat cinegètica ja està regulada per l'existència de la Reserva Nacional de Caça Pallars-Aran (creada per la Llei 37/1966, de 31 de maig), la Zona de Caça Controlada de Sort, Soriguera i Rialp, d'acord amb la Resolució de 7 d'octubre de 1991 (DOGC 1505 de 14-10-91), renovada per la Resolució d'11 d'octubre de 2000, i les diverses Àrees Privades de Caça (d'acord amb el règim cinegètic definit a la Llei 1/1970, de 4 d'abril).

En aquest sentit, doncs, cal remarcar que la gestió cinegètica d'aquesta zona correspon als òrgans responsables de la gestió d'aquestes àrees cinegètiques. Aquests, i els òrgans de gestió del PNAP, caldrà que estiguin en contínua comunicació i que és coordinin en tots els aspectes que tenen a veure, a la vegada, amb la gestió cinegètica i amb la conservació i millora dels valors naturals i de les poblacions de fauna.

I el mateix es pot dir pel que fa a la pesca continental, i les figures de gestió piscícola que hi ha en l'àmbit del PNAP (zones de pesca controlada, refugis de pesca i reserves genètiques de truites) i les seves organitzacions, associacions i administracions responsables. En aquest sentit cal dir que des del PNAP es promouran la creació i consolidació de les organitzacions i figures de gestió piscícola per tal d'assolir una correcta planificació i regulació d'aquesta activitat en els rius i estanys de la zona.

Per últim cal recordar que, d'acord amb la Llei 4/89 i el Decret 165/1988 sobre àrees de caça amb reglamentació especial, en l'àmbit del PNAP es consideraran incompatibles les zones de caça intensiva o els tancats cinegètics.

5.1.4 L'aigua i les infraestructures hidràuliques

Des del PNAP es vetllarà per la conservació dels recursos hídrics i dels ecosistemes, flora i fauna associats, així com per garantir l'ús racional dels aprofitaments hidràulics que actualment s'hi realitzen.

Així, els òrgans del PNAP es coordinaran amb els actuals òrgans de gestió de l'aigua amb competències a la zona (l'ACA i la CHE) i l'empresa FECSA-ENDESA, per tal de garantir els cabals ecològics, la bona qualitat de les aigües i el bon estat de conservació dels llits i marges fluvials o d'estanys.

També es planteja com una línia d'actuació important del PNAP la promoció de les entitats locals de l'aigua com a mecanisme de participació i gestió d'aquest recurs des del territori.

5.1.5 La prevenció i extinció d'incendis forestals

La gestió del PNAP haurà de potenciar o participar de les mesures destinades a la prevenció dels incendis forestals. En aquest sentit:

- Es potenciaran o desenvoluparan, en especial als municipis catalogats d'alt risc d'incendi com Soriguera, Valls de Valira i Montferrer i Castellbò, actuacions com ara el manteniment de les pistes forestals, la creació de punts d'aigua i basses d'emmagatzematge, etc.
- S'impulsarà la millora i la consolidació dels efectius i infraestructures destinades a emergències i extinció d'incendis forestals.

5.2 LA CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI NATURAL

Aquest àmbit d'actuació és una de les principals raons per a la creació del PNAP, i tota la planificació i gestió que es desenvolupi des del PNAP haurà de garantir la conservació del sistemes naturals, hàbitats, flora i fauna en el seu àmbit. Així cal destacar tres nivells d'actuació:

- Un primer nivell sobretot preventiu, consistent en l'ordenació i regulació de les diverses activitats i aprofitaments que es desenvolupen en l'àmbit del PNAP, així com també d'aspectes com l'ordenació de l'edificació, accessos i ús públics, instal·lacions, ...), per tal d'assolir la seva compatibilització amb els objectius de conservació.
- Un segon nivell de potenciació d'aquells usos i aprofitaments econòmics dels recursos naturals, l'execució ordenada dels quals

suposa el principal actiu per a la conservació de diferents valors naturals i culturals, i del paisatge.

- Per últim un tercer nivell d'actuacions directes de conservació, des del qual es realitzaran o promouran actuacions de millora i recuperació dels hàbitats, de la flora i de la fauna. En aquest nivell d'actuacions també cal incloure l'execució de tasques d'inventariació, catalogació i seguiment o monitoreig dels sistemes naturals i de les poblacions d'espècies.

Es posarà especial atenció a les espècies amenaçades, hàbitats i espècies d'interès comunitari, d'acord amb la Directiva 92/43/UE relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la flora i fauna silvestres.

5.3 LA CONSERVACIÓ I RECERCA DEL PATRIMONI CULTURAL

Tal i com ja s'ha comentat reiteradament al llarg d'aquesta memòria, destaca, en aquest territori, la riquesa del seu patrimoni cultural, històric, arquitectònic i arqueològic. El PNAP ha de jugar un paper fonamental en la seva conservació, recerca i difusió, i:

- Potenciar, en col·laboració amb les administracions competents implicades i amb entitats i associacions culturals, l'inventari del patrimoni arqueològic, arquitectònic, històric i cultural dins l'àmbit del PNAP,
- Potenciar també, en col·laboració amb les administracions competents, entitats i associacions culturals, aquelles actuacions que suposin la millora, restauració i conservació dels edificis singulars i instal·lacions tradicionals d'interès historicoarqueològic, com ara ermites, cabanes d'ús comunal i altres elements caracteritzadors del paisatge i del territori,
- Incidir en la recuperació d'un tipus de patrimoni relacionat amb les pràctiques i infraestructures (abeuradors, marges, cabanes, carboneres, etc.) tradicionals lligades als aprofitaments ramaders i forestals,
- Impulsarà, d'acord amb altres administracions, la recuperació i divulgació del patrimoni lligat als nuclis urbans del PNAP com són el patrimoni artístic i etnològic (l'art i arquitectura romànica i les fires i festes populars), com a recurs per a la dinamització territorial i socioeconòmica.

- Potenciar actuacions de recerca com prospeccions i excavacions, pel que fa al patrimoni arqueològic,

Cal reconèixer el valuós paper que han jugat, en tots els àmbits relacionats amb el patrimoni cultural, l'Ecomuseu de les Valls d'Àneu en especial, així com altres entitats i associacions culturals d'aquestes comarques.

5.4 L'ORDENACIÓ DE L'ÚS PÚBLIC

5.4.1 Turisme, lleure, excursionisme, alpinisme, esports d'aventura, etc.

El turisme ofereix un mitjà privilegiat per sensibilitzar el gran públic respecte el medi ambient i, igualment, presenta un fort potencial d'activitats econòmiques.

L'existència del PNAP ha de suposar l'aplicació de la Carta Europea del Turisme Sostenible als Espais Protegits per liderar i desenvolupar en el seu territori i l'entorn circundant un model de turisme basat en els principis de desenvolupament sostenible.

Els eixos sobre els que es potenciarà i dirigirà el desenvolupament de l'activitat turística son:

- desestacionalització mitjançant la diversificació i la dispersió de les activitats i productes,
- promoció d'activitats de qualitat i relacionades amb el coneixement i el gaudi de la patrimoni natural, paisatgístic i cultural dins de l'àmbit del PNAP,
- divulgació i promoció del PNAP a nivell comarcal, català, estatal i internacional, dels seus valors naturals, paisatgístics i culturals, i de la seva oferta d'activitats turístiques relacionades.

En general dins l'àmbit del PNAP és fomentarà el desenvolupament ordenat i sostenible de les activitats recreatives, esportives i de muntanya de baix impacte² sempre que es garanteixi la conservació dels valors naturals, la flora i la fauna i s'eviti la sobrefreqüentació i la degradació del medi.

En general tota pràctica esportiva i d'ús públic podrà ser objecte de regulació per tal de garantir la conservació dels sistemes naturals, la flora i la fauna.

² (esquí de fons, raquetes, trineu, esquí de muntanya, cicloturisme, contemplació de la natura, turisme cultural i educatiu, alpinisme, excursionisme, senderisme, escalada, espeleologia, BTT, pesca, turisme eqüestre, etc.). Font: Andres et al., ECOTRANS 1995. Guia Metodològica. Auditories de competitivitat en temes ambientals al sector turístic.

5.4.2 La circulació rodada i l'accés motoritzat

Dins les tasques d'ordenació de l'ús públic, l'accés motoritzat dins l'àmbit del PNAP, i la circulació rodada, seran un objectiu prioritari i objecte d'un tractament específic.

L'esquema d'accés públic motoritzat que es proposa en el PNAP queda definit en el plànol de l'Annex 3.2, on s'estableixen dues categories:

- a) una xarxa viària d'accés públic. Es a dir de circulació lliure, no regulada, tant per a vehicles privats com el transport públic que es pugui establir,
- b) una xarxa viària d'accés regulat. El tipus i mecanismes de regulació s'aniran establint de manera individualitzada per a cada accés, d'acord amb cada cas particular. En qualsevol cas, en aquesta xarxa es mantindrà l'accés lliure als veïns, serveis municipals, serveis del parc, agents rurals, bombers, i altres serveis públics.

De tota manera, la concreció definitiva d'aquesta xarxa viària d'accés públic motoritzat i de la regulació a que fa referència l'epígraf b), es concretarà en el Pla Especial indicat a l'apartat 7.1.

Per altra banda, es potenciarà el desenvolupament i l'aplicació de les previsions de la Llei 9/1995 i el Decret 166/1998 de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, en especial pel que fa referència a les autoritzacions i regulacions, la vigilància, la senyalització, etc.

Per últim cal dir que es fomentaran els mecanismes administratius adequats (ajuts, programes de manteniment, de senyalització, etc.) per la recuperació i manteniment de pistes d'ús ramader i forestal, les pistes de comunicació entre nuclis de població, etc.

5.5 L'EDIFICACIÓ

En primer lloc cal diferenciar clarament el concepte d'urbanitzar del d'edificar. Urbanitzar, o crear sòl urbà, no implica només edificar (construir o recuperar edificis per a us residencial, agrícola o ramader, o industrial) sinó construir i assegurar un teixit de serveis associats als edificis, com ara claveguerams, enllumenat, recollida de residus, ... Aquesta diferenciació, establerta legalment, és molt important, ja que dins del PNAP, en tant que parc natural, i tal com determina la Llei 12/1985, d'espais naturals, estarà prohibida la creació de sòl urbà.

Pel que fa a l'edificació (de nova planta, o rehabilitació o ampliació d'edificis existents), aquesta és una activitat que la Llei 12/1985 no prohibeix en els parcs naturals. No obstant això, sí que es tracta d'una activitat que cal regular, ja que el dret a edificar ha de ser autoritzat en cada cas per l'ajuntament mitjançant llicència municipal d'acord amb el planejament urbanístic, amb la conformitat prèvia de la Comissió d'urbanisme corresponent quan es tracta de sòl no urbanitzable, com és el cas del PNAP. Aquesta regulació pot ser diferent en cada espai protegit, i fins i tot pot ser diferent dins un mateix espai protegit, segons en quin sector o zona del mateix es plantegi l'edificació. En alguns casos es pot arribar a prohibir, mentre que en d'altres es pot admetre amb uns o altres condicionants.

En aquest sentit cal dir que l'eina que regularà, per ser l'adequada, l'edificació en l'àmbit del PNAP serà el Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge que s'haurà de redactar i aprovar d'acord amb el Decret de declaració del parc. En el Pla especial es regularan aspectes com en quins casos i amb quines finalitats d'ús es permetrà o prioritzarà edificar, recuperar o ampliar edificis, les superfícies, volumetries i alçades màximes d'edificació, els tipus de materials pels acabats exteriors, ...

De tota manera sí que es pot concretar que, tractant-se d'un espai tan gran, on hi ha un important us particular i públic del territori i dels seus recursos naturals, el Pla especial permetrà l'edificació (principalment la rehabilitació i ampliació d'edificis existents) com a mínim pel que fa a finalitats relacionades amb la ramaderia extensiva, i també a determinats equipaments d'ús públic (refugis, centres d'informació i divulgació, ...).

Fins i tot quan determinats tipus d'edificacions puguin servir per impulsar objectius concrets de la gestió del PNAP, aquest podrà potenciar i ajudar a la seva execució.

Per altra banda, qualsevol edificació, restauració o ampliació que s'autoritzi dins el PNAP haurà de garantir una estructura i tipologies de l'arquitectura pròpia d'aquesta zona. En aquest sentit l'equip gestor del PNAP haurà de donar assessorament en la definició dels projectes constructius.

Pel que fa a les bordes, cal esmentar que són un important patrimoni cultural, arquitectònic i històric d'aquesta zona del Pirineu que no només cal regular, sinó que a més cal garantir la seva conservació, sinó de totes, si d'una bona part. La casuística relacionada amb el seu estat de conservació, accessibilitat, ús anterior o actual, agrupació en nuclis, etc., és molt heterogènia, i, amb la informació actual resulta molt complex establir uns objectius i directrius respecte el seu futur en el marc del PNAP. No obstant, aquests objectius i directrius, i els mecanismes necessaris per dur-los a terme s'hauran de definir, i hauran de garantir la recuperació (fins allà on sigui racional) i l'ús d'aquest tipus d'edificacions. Com a fase prèvia es realitzarà un inventari de tot aquest patrimoni.

5.6 INFRASTRUCTURES I ALTRES SERVEIS

Les infraestructures i altres serveis dels nuclis urbans, cal abordar-los des d'una visió integrada del territori del PNAP i dels nuclis del voltant, doncs la major part dels seus actius econòmics d'aquests nuclis es fonamenten en l'àmbit del PNAP (ramaderia, aprofitaments forestals, turisme rural, caça i pesca, ...). Així la creació d'aquest parc no es pot entendre com una simple protecció i gestió d'un espai amb uns valors naturals i culturals excepcionals, sinó que el mateix Parc Natural ha d'esdevenir un element clau pel desenvolupament socioeconòmic dels pobles i municipis relacionats.

Aquesta concepció del PNAP com un motor del desenvolupament socioeconòmic dels pobles i municipis de la zona, ha d'anar acompanyada de la creació, millora i consolidació en aquests pobles dels equipaments, serveis i infraestructures que assegurin una bona comunicació, qualitat de vida i serveis públics als seus habitants i visitants. Això ha de ser especialment cert en els pobles de les valls laterals, que estan experimentant una marcada despoblació amb el seu conseqüent abandó i deteriorament.

Així doncs, els òrgans de govern i gestió del PNAP han de treballar en coordinació amb les administracions competents per tal d'anar assolint aquest objectiu, principalment en els següents àmbits sectorials:

- La xarxa viària bàsica de carreteres,
- La xarxa d'abastaments d'aigua i del seu sanejament,
- Els serveis de telecomunicacions,
- La recuperació de les edificacions dels nuclis històrics del pobles lligada a la creació de vivendes de protecció oficial de compra o lloguer que permeti la instal·lació de noves famílies en els nuclis.

En aquest sentit cal remarcar la importància en la intervenció, directament des del PNAP, o bé donant suport als ajuntaments de la zona, en la planificació del desplegament de determinades infraestructures i serveis, i també en l'execució prioritària d'aquelles actuacions ja planificades i previstes.

No obstant, cal establir un marc de treball que determini les necessitats específiques en tots els àmbits esmentats, i d'altres com ara equipaments d'ensenyament, sanitaris, ... i planificar les actuacions necessàries, els seus costos i la seva execució.

5.7 ELS SERVEIS DE VIGILÀNCIA I GUARDERIA

Des del PNAP s'impulsarà la coordinació dels serveis de vigilància i guarderia actualment existents al territori (agents rurals, els guardes de la

Reserva Nacional de Caça, guarderia fluvial de l'Agència Catalana de l'Aigua, mossos d'esquadra, etc.) per una millor efectivitat i optimització de les seves tasques, i, en especial pel que fa a l'accés motoritzat i d'altres activitats que puguin suposar afectacions negatives.

5.8 LA PROMOCIÓ SOCIOECONÒMICA

La creació del PNAP vol anar més enllà d'una política de conservació del patrimoni natural i cultural. En aquest sentit, el PNAP pretén funcionar com a catalitzador i impulsor del desenvolupament de l'activitat socioeconòmica i del desenvolupament sostenible dels municipis implicats, especialment els nuclis de les valls laterals. Els eixos d'aquest impuls es basaran en:

- Fomentar la creació d'una **marca de qualitat distintiva** per tal de promocionar i difondre fora l'àmbit del PNAP el mateix parc, i les activitats que s'hi desenvolupen, especialment les referents al sector primari ramader i forestal i els productes i serveis relacionats amb el sector terciari com poden ser el turisme rural, la promoció de residències cases de pagès, la gastronomia, el senderisme i les activitats de muntanya, etc.
- Potenciar i incentivar noves activitats i projectes que contribueixin a diversificar les economies familiars agràries, com pot ser empreses especialitzades en tasques de gestió dels recursos naturals, la producció, canalització de la venda i promoció de productes agroramaders o de transformació de recursos naturals i l'artesanía tradicional de la zona, centres del teletreball, activitats de serveis relacionades directament amb els recursos naturals (turisme rural, cultural i ecològic, guiatge,) etc.
- Aprofitar el potencial del patrimoni cultural com a eix de desenvolupament local, i incentivar i promoure les iniciatives que sorgeixin en aquest àmbit.
- Realitzar, en col·laboració amb la direcció general de carreteres, una campanya de senyalització viària indicant els accessos al PNAP des de les principals carreteres,

5.9 LA DIVULGACIÓ, L'EDUCACIÓ AMBIENTAL I LA RECERCA

Els espais naturals, i en concret, la figura de parc natural ofereix un marc idoni per al desenvolupament de programes i activitats d'educació ambiental, de divulgació i recerca del patrimoni natural i cultural. Així doncs des del PNAP es proposa:

- Promoure la divulgació entre les comunitats locals, i el públic en general, del PNAP, de la importància dels seus valors naturals i culturals, i els beneficis generats per la seva declaració,
- Desenvolupar programes d'interpretació, sensibilització i educació ambiental destinats al públic en general. En aquest àmbit es prestarà una atenció especial a la població escolar i es valoraran les possibilitats i la conveniència de promoure l'establiment d'un equipament específic d'educació ambiental.
- Fomentar i impulsar la investigació dins l'àmbit del PNAP amb l'objectiu d'aportar informació, eines i criteris per a la presa de decisions en referència a les problemàtiques de planificació, conservació, gestió, incidència en altres àmbits de planificació sectorial, etc. Tot això en un marc coherent d'un programa d'investigació específic i multidisciplinar del Parc, potenciant la col·laboració entre investigadors i gestors, la difusió dels resultats i la recerca de fonts de finançament complementàries com projectes europeus o finançament privat. En aquesta línia es potenciaran:
 - les tasques d'inventariats dels elements del patrimoni biològic i geològic (espècies, hàbitats, ecosistemes, paisatges, elements d'interès geomorfològic, petrològic, paleontològic, etc.),
 - la seva avaluació per tal de determinar l'estat de conservació, la seva raresa i establir així prioritats de conservació, àrees crítiques, etc.
 - el monitoreig i seguiment per poder observar l'evolució d'aquests sistemes i poder retroalimentar aquest sistema d'informació.

En aquests camps de la educació ambiental i la recerca han estat capdavanters el Centre d'Aprenentatge d'Esterra d'Àneu i el Centre d'Art i Natura de Farrera, i un model a seguir i tenir molt en compte pel PNAP.

6. XARXA D'EQUIPAMENTS I SERVEIS PÚBLICS

6.1 ELS EQUIPAMENTS PER A LA GESTIÓ DEL PARC

El PNAP disposarà d'un conjunt d'equipaments de gestió que constituïran una Xarxa d'oficines de gestió del PNAP. Les oficines i punts de gestió d'aquesta xarxa estaran ubicats preferentment en nodes de comunicació. Aquesta xarxa tindrà dos nivells:

- Centre Administratiu: centre administratiu i de gestió, ubicat en un lloc equidistant i ben comunicat. Es preveu al nucli urbà de Llavorsí.
- Altres centres de gestió secundaris, que permetin descentralitzar i acostar als habitants de la zona el PNAP, si més no per a les gestions més comunes. Aquests centres de gestió secundaris poden ubicar-se físicament en centres d'informació i en els equipaments temàtics i d'interpretació a que es fa referència en l'apartat 6.2.

Per últim cal dir que des del PNAP es fomentarà la implantació progressiva de sistemes normalitzats de qualitat ambiental tant en els equipaments com en els serveis que es prestin mitjançant concessió, en els productes elaborats, en la gestió del Parc, etc.

6.2 ELS CENTRES D'INTERPRETACIÓ I EQUIPAMENTS TEMÀTICS, ELS PUNTS D'INFORMACIÓ, ELS EQUIPAMENTS D'EDUCACIÓ AMBIENTAL

Aquest tipus d'equipaments seran les portes d'entrada al PNAP, i la millor eina per fer conèixer i fer participar a la població i als visitants els seus objectius, continguts i gestió. Per aquest motiu caldrà dissenyar i establir una *Xarxa d'equipaments i centres temàtics i d'interpretació del PNAP*. Aquesta Xarxa s'ha d'estructurar acomplint dues funcions principals:

- Funció informativa i d'educació ambiental: mostrar i donar a conèixer el PNAP i els seus àmbits de gestió als visitants,
- Funció de lleure i d'atractiu turístic: aquests equipaments, amb contingut temàtic diferenciat, poden oferir una sèrie d'activitats de gran atractiu pel turisme, sobretot el familiar.

L'oferta de serveis interpretatius o de visitants del PNAP funcionarà a mode de xarxa temàtica interconnectada, on cada centre o node ofereixi un servei temàtic propi i diferenciat, i alhora informació sobre tota la resta de centres i equipaments. Aquests centres seran els llocs preferents des d'on iniciar les visites al parc, els itineraris temàtics, etc. i es complementaran amb un conjunt de punts informatius d'atenció al públic.

La *Xarxa d'equipaments i centres temàtics i d'interpretació* girarà entorn als equipaments i serveis ja existents al territori, o a projectes prou avançats. En aquest sentit justament per això aquesta xarxa ha de contemplar la col·laboració (que no l'adscripció) amb projectes consolidats ja existents a la zona, i que tenen objectius propis. Així cal destacar L'Ecomuseu de les Valls d'Àneu i El Centre d'Art i Natura a Farrera.

Des del PNAP es coordinaran aquests centres per tal de donar-los una visió de conjunt i complementarietat (xarxa) en les seves funcions.

A l'Annex 2 s'exposa una primera proposta indicativa de *Xarxa d'equipaments i centres temàtics d'interpretació*, que ha d'orientar la prioritització de les inversions per part del PNAP.

S'han establert tres tipologies d'equipaments d'acord amb les seves funcions:

- centres estructurals per a desenvolupar tasques bàsiques d'un parc natural: oficines de gestió del parc, centres d'educació ambiental, centres de recerca,
- centres d'interpretació temàtics destinats als visitants i al turisme. Aquesta temàtica és representativa de les característiques, valors i activitats que es desenvolupen en el PNAP,
- altres equipaments complementaris amb funcions diverses i de suport als anteriors.

D'altra banda, aquests centres podran realitzar les funcions de centres d'informació del PNAP, que es podran complementar amb altres punts d'informació específics d'acord amb els requeriments de promoció i d'ordenació de l'ús públic del Parc.

Per tal de fer efectiva la col·laboració amb els equipaments i serveis existents, s'impulsaran acords i convenis de col·laboració amb les entitats titulars.

Les activitats destinades a l'ús públic gestionades per tercers, seran regulades per l'administració del Parc, que assegurarà el seu control i adequació al sistema d'ús públic del Parc.

6.3 ELS ALBERGS I REFUGIS

Aquest tipus d'infraestructures o equipaments, juntament amb la Xarxa d'itineraris i senders, també poden ser una porta d'entrada al PNAP, tant pel que fa a l'excursionisme i alpinisme com pel turisme familiar.

Des del PNAP es treballarà en el disseny, conjuntament amb les entitats excursionistes, d'una *Xarxa d'albergs i refugis*, coherent i complementària amb la Xarxa d'itineraris i senders. Un cop dissenyada aquesta xarxa, que lògicament comptarà amb les instal·lacions existents, des del PNAP es promourà (convenis amb promotors, concessions, ...) la creació i consolidació dels albergs i refugis previstos.

En aquest sentit cal dir que es potenciaran els albergs i refugis guardats existents, que s'integraran en els programes d'informació, promoció i activitats del PNAP.

També es potenciarà i promourà l'adequació progressiva dels refugis de muntanya guardats per tal de minimitzar els seus impactes sobre l'entorn, la utilització de fonts d'energia renovables i l'actualització dels seus serveis d'emergència i comunicacions. El PNAP podrà contribuir al seu manteniment i adequació mitjançant l'acord amb els seus propietaris.

6.4 ELS SENDERS I ITINERARIS

En col·laboració amb els Consells Comarcals, des del PNAP es planificarà una *Xarxa bàsica de senders* que en el seu recorregut contempli els elements més rellevants del patrimoni natural i cultural. La seva creació, homologació i senyalització es realitzarà d'acord amb la reglamentació establerta i en coordinació amb la FEEC.

En aquesta *Xarxa* s'hi podran dissenyar tots els itineraris interpretatius, tant els promoguts des del PNAP com des d'altres organismes públics o entitats privades. Per evitar duplicitats es fomentarà la coordinació dels itineraris ja existents i els promoguts per diversos organismes i/o entitats tot homogenitzant la seva senyalització i rotulació.

Es potenciarà el suport a aquesta *Xarxa de senders* mitjançant la promoció de serveis d'allotjament, pernoctació, fonts, punts panoràmics, manteniment dels senders, etc., posant una atenció especial al GR-11 i les seves variants.

Esquema global de l'ordenació de l'ús públic (equipaments i serveis):

- Xarxa de centres de gestió,
- Xarxa d'equipaments i centres temàtics d'interpretació,
- Xarxa d'albergs i refugis,
- Xarxa bàsica de senders.

6.5 ELS SERVEIS DE GUIATGE

Els serveis de guiatge són molt importants com a element complementari i enriquidor dels itineraris i la visita dels centres d'interpretació. Milloren la qualitat de l'oferta pública ja que permeten un millor aprofitament de l'activitat (visita d'un centre, realització d'un itinerari o d'un taller, ...) i una millor comprensió dels seus continguts temàtics.

Des del PNAP s'establirà el *Marc d'actuació per als serveis de guiatge*, tant per regular les iniciatives privades que sorgeixin en aquest sector (per tal d'acreditar que les empreses compleixin els estàndards de qualitat mínims per operar dins el territori del parc), com per promocionar o contractar directament l'existència d'un servei de guiatge en determinats recorreguts o equipaments que es considerin importants.

D'altra banda, es fomentarà el desenvolupament de programes i actuacions de formació per furnir els diferents serveis d'atenció al públic als diferents nivells (informació, guiatge, disseny d'itineraris, etc.). Es posarà una atenció especial a la formació professional de la població local.

7. ELS INSTRUMENTS DE PLANIFICACIÓ DEL PARC

7.1 EL PLA D'ORDENACIÓ: PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL MEDI NATURAL I DEL PAISATGE

El Departament de Medi Ambient, en col·laboració amb les corporacions locals e la zona, formularà i tramitarà un pla especial de protecció del medi natural i el paisatge.

Aquest pla es sotmetrà a la tramitació establerta per als plans especials de desplegament del Pla d'espais d'interès natural, previ informe de la Junta Rectora del Parc, i serà aprovat per Govern a proposta del Departament de Medi Ambient.

Aquest pla fixarà els aspectes globals i permanents de l'ordenació del Parc Natural: zonificació, infraestructures i serveis bàsics, regulació d'usos i activitats, etc., i inclourà, entre d'altres, les determinacions següents:

- a) L'estructura general de l'ordenació de l'espai protegit i les actuacions necessàries per a implantar-la.
- b) Les directrius i les normes generals d'ordenació, ús i gestió.
- c) L'ordenació i la regulació dels usos i les activitats en l'àmbit del Parc Natural.
- d) La zonificació del territori, amb la reglamentació detallada de cada zona.
- e) La catalogació dels indrets amb elements d'interès especialment rellevant, amb l'establiment de les disposicions que hi siguin d'aplicació.
- f) L'inventariat, la catalogació i la valoració de l'estat de conservació dels sistemes naturals, dels hàbitats i de les espècies de fauna i de flora presents al Parc, amb la determinació de les mesures de

- protecció adequades per a la seva defensa, recuperació i protecció.
- g) L'inventariat, la catalogació i la valoració de l'estat de conservació del patrimoni cultural, amb les mesures de protecció adequades per a la seva conservació, millora i restauració.
 - h) Les mesures necessàries per promoure i garantir el desenvolupament sostenible en l'àmbit del Parc i els seus municipis, i la qualitat de vida dels seus habitants.
 - i) Totes aquelles altres mesures necessàries per a la conservació i desenvolupament sostenible de l'espai protegit.

7.2 EL PLA DE GESTIÓ: PLA RECTOR D'ÚS I GESTIÓ

El Pla rector d'ús i gestió del Parc Natural de l'Alt Pirineu té per objecte programar les actuacions i establir les determinacions necessàries per al desenvolupament de la gestió del Parc Natural, d'acord amb la regulació del Pla especial.

La formulació del Pla rector d'ús i gestió correspon a l'equip de gestió del Parc Natural.

L'aprovació inicial i definitiva del Pla rector d'ús i gestió correspon al Conseller o consellera de Medi Ambient amb l'informe previ de la Junta Rectora del PNAP.

Aquest Pla restarà subjecte a revisions periòdiques, com a màxim cada sis anys.

7.3 ELS PROGRAMES ANUALS D'ACTUACIÓ

Son un instrument operatiu que executa les previsions pressupostàries i aplica els instruments de planificació del parc, així doncs:

- D'acord amb la Llei d'espais naturals, la Junta Rectora proposarà el programa anual d'actuació i el pressupost del PNAP,
- Les actuacions aprovades i establertes per la Junta Rectora s'executaran anualment.

8. ELS ÒRGANS DE GESTIÓ DEL PARC. COMPOSICIÓ I FUNCIONS

8.1 L'ÒRGAN RECTOR

La Junta Rectora del Parc Natural de l'Alt Pirineu és l'òrgan rector del Parc Natural.

Està composta per representants de les administracions actuant, dels ens locals i de les organitzacions i sectors socials interessats, amb la idea i finalitat que la representació local sigui majoritària. Aquesta composició serà la següent:

- el director o directora del Parc Natural, que actua amb veu i sense vot, com a secretari o secretària de la Junta Rectora,
- departaments de la Generalitat:
 - tres representants del Departament de Medi Ambient,
 - un representant del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
 - un representant del Departament de Cultura
 - un representant del Departament de Treball, Indústria, Consum i Turisme,
 - un representant del Departament de Política Territorial i Obres Públiques,
- un representant del Consell Comarcal del Pallars Sobirà
- un representant del Consell Comarcal de l'Alt Urgell,
- un representant de la Diputació de Lleida,
- un representant de cada ajuntament en l'àmbit del qual es situa el Parc Natural,
- un representant de l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran
- un representant del sector agrícola i ramader,
- un representant del sector forestal,
- un representant del sector turisme i hosteleria,
- un representant de les organitzacions cinegètiques,
- un representant de les organitzacions de pesca continental,
- un representant de les associacions culturals,
- un representant de les entitats excursionistes,
- un representant de les entitats de protecció i defensa de la natura,
- un representant de la comunitat científica,

Els representants d'entitats, organitzacions i sectors socials han de tenir una vinculació directa amb l'àmbit del Parc Natural. L'objectiu final és el d'implantar un model de gestió basat en el principi de concertació.

La Junta Rectora pot crear comissions específiques de caràcter temporal amb finalitats científiques i tècniques, per a l'estudi i formulació de propostes per a la protecció dels valors del Parc Natural o en relació a qualsevol altre aspecte de la gestió del Parc.

La Junta Rectora crearà una Comissió permanent, que actui per delegació en aquelles funcions que acordi. En la Comissió permanent hi seran representats, amb caràcter permanent, els ajuntaments de l'Alt Àneu, Lladorre i Alins i el Departament de Medi Ambient

El president o presidenta de la Junta Rectora és nomenat pel conseller o Consellera del Departament de Medi Ambient d'entre els membres de la Junta Rectora, a proposta de la Junta Rectora.

Entre d'altres tasques, la Junta Rectora té les d'establir les directrius de gestió i controlar el seu compliment, aprovar inicialment les memòries de gestió, proposar el programa d'actuació i el pressupost anual del Parc, coordinar les actuacions que afectin l'espai protegit de les distintes administracions actuants que hi son representades. També és objecte de consulta preceptiva abans de l'aprovació de les disposicions, els plans, els programes i els projectes que es formulin en l'àmbit del Parc Natural, proposa i promou mesures i actuacions per a la millor protecció del Parc Natural, per al foment del coneixement i el gaudi ordenat dels seus valors, per a l'afavoriment de les activitats tradicionals, i per al desenvolupament local sostenible. També pot proposar, si s'escau, un major grau de protecció per als espais que ho requereixin així com proposar la declaració de noves figures de protecció.

D'altra banda es podran crear Comissions permanents o temporals de temes específics, per a temes amb finalitats científiques i tècniques, per a l'estudi i formulació de propostes per a la protecció dels valors del Parc Natural o en relació a qualsevol altre aspecte de la gestió del Parc.

El president de la Junta Rectora ho serà alhora del Consell de Cooperació.

8.2 L'EQUIP DE GESTIÓ

La gestió del PNAP serà duta a terme per l'equip de gestió com a unitat tècnica específica, d'acord amb les directrius de la Junta Rectora.

L'equip de gestió estarà adscrit al Departament de Medi Ambient i li correspondran les funcions següents:

- Les establertes per l'article 29.2 de la Llei 12/1985, d'espais naturals,

- Les de suport i assessorament en relació amb els usos tradicionals i les iniciatives públiques i privades congruents amb els objectius i la naturalesa del Parc Natural,
- Les referents a la formulació del Pla rector d'ús i gestió del Parc Natural,
- L'execució dels programes d'actuació, plans o projectes aprovats per la Junta Rectora,
- L'execució, si s'escau, de les obres i altres actuacions que requereixi la gestió de l'espai,
- Aquelles altres que li encomani la Junta Rectora.

8.3 DIRECCIÓ

El director o directora del Parc Natural és nomenat pel Conseller o Consellera de Medi Ambient, prèvia consulta a la Junta Rectora, i té al seu càrrec el comandament de l'equip de gestió. També actua com a secretari o secretària de la Junta Rectora, dels acords de la qual n'ha d'efectuar la tramitació administrativa corresponent.

8.4 ELS ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ

El Consell de Cooperació és l'òrgan col·laborador en la gestió del Parc Natural, integrat per entitats i associacions representatives dels sectors socials interessats.

La composició del Consell de Cooperació serà establerta mitjançant una ordre de desplegament del Decret de creació del PNAP.

Serà president o presidenta del Consell de Cooperació el president o presidenta de la Junta Rectora.

Seràn funcions del Consell de Cooperació:

- a) Establir criteris i promoure mesures per coordinar harmònicament els interessos i les activitats dels sectors representats amb els objectius i l'actuació del Parc Natural.
- b) Fomentar la cooperació de les entitats que hi són representades, o d'altres que es dediquin als mateixos objectius que els disposats en aquest Decret, amb el Parc Natural i la seva gestió, i concertar amb aquesta finalitat actuacions d'interès comú.
- c) Plantejar a les administracions actuants iniciatives, propostes i suggeriments adreçats a la defensa dels interessos representats i a l'assoliment de les finalitats de cooperació,

harmonització i participació i, en general, dels objectius específics de les àrees protegides.

- d) Emetre informes sobre els afers que els altres òrgans del Parc Natural sotmetin a la seva consideració.

A més, donades les particularitats d'aquestes contrades pirinenques amb l'existència de les propietats comunals, els òrgans gestors del PNAP consultaran les entitats titulars, legalment constituïdes, dels terrenys i drets comunals inclosos en l'àmbit del Parc Natural, en aquelles decisions que puguin afectar l'ordenació i l'aprofitament dels recursos naturals en aquests terrenys. En aquesta línia, i per tal que hi hagi interlocutors vàlids i representatius del conjunt dels comuns inclosos en el PNAP, es promourà la seva organització o associacionisme.

9. EL FINANÇAMENT DEL PARC

9.1 PRESSUPOST ORDINARI

Les dotacions econòmiques del PNAP aniran a càrrec del Departament de Medi Ambient i amb la col·laboració de les altres administracions integrades a la Junta Rectora del Parc.

Progressivament s'establiran mecanismes econòmics (contractes, ajuts) pels diferents àmbits d'actuació del PNAP: ramaderia, gestió de forests, actuacions específiques en espais inclosos a Xarxa Natura 2000 o PEIN, equipaments municipals destinats a la informació, promoció i educació ambiental dins el PNAP, adequació de refugis i senders, etc.

Es comptabilitzaran també els fons procedents de l'explotació de serveis d'ús públic generats pel Parc i de les taxes derivades de la prestació d'altres serveis.

9.2 ALTRES FONTS DE FINANÇAMENT NO ORDINARI

A banda de les línies d'ajuts pròpies del PNAP, l'equip de gestió del mateix ha de suposar un suport tècnic molt important als ens locals, associacions i organitzacions socials, titulars de comuns i particulars, pel que fa a l'assessorament i tramitació de sol·licituds per les línies d'ajuts genèriques a nivell comunitari, estatal i autonòmic, per actuacions en espais del PEIN i de la xarxa Natura 2000, per actuacions de millora i aprofitament forestal, ramader i cinegètic, per actuacions i mesures compreses en el Pla de desenvolupament rural de Catalunya, etc.

També es fomentarà i promourà, en actuacions concretes i puntuals, el patrocini per part d'empreses privades.

L'equip de gestió del parc impulsarà l'aplicació dels diversos tipus de beneficis establerts per a les explotacions agràries en espais protegits com ara els beneficis fiscals derivats de la Llei 19/1995, de 4 de juliol.

9.3 LA PARTICIPACIÓ EN PROJECTES EUROPEUS

Es promourà el finançament comunitari de projectes específics, en la línia que ja han desenvolupat reiteradament durant els darrers anys els altres parcs naturals catalans (projectes LIFE, LEADER, INTERREG, ...). Destaquen, a nivell municipal el desenvolupament de diversos projectes Interreg.

Juntament amb l'Estat Francès es fomentarà la cooperació transfronterera dels Pirineus Centrals per tal de desenvolupar una sèrie de línies de col·laboració. Aquesta cooperació pot suposar l'accés a fons comunitaris mitjançant la presentació de projectes INTERREG i d'altres.

9.4 EL RÈGIM D'AUTONOMIA FINANCERA

El Parc Natural de l'Alt Pirineu es regeix pel règim d'autonomia econòmica establert al Decret 84/1997, d'1 d'abril, sobre gestió del règim d'autonomia econòmica dels espais naturals de protecció especial adscrits al Departament de Medi Ambient. Això garanteix la seva capacitat operativa.

9.5 LES INVERSIONS I PROJECTES ESTRATÈGICS

El foment, ajut i impuls a la ramaderia extensiva, mitjançant les línies exposades en aquesta memòria i també en el Decret de creació del PNAP, ha de ser una línia estratègica prioritària d'inversió del PNAP.

Els equipaments i serveis d'interès públic relacionats amb el PNAP també seran una línia d'inversió preferent, sobretot durant els primers anys d'existència del Parc, d'acord amb la relació exposada en l'annex 2 d'aquesta memòria.

Es recolzaran i es donarà suport a la confecció de projectes d'interès local encaminats al desenvolupament socioeconòmic així com millores en els serveis públics de la població actual.

Per últim, el PNAP coordinarà, d'acord amb els altres departaments de la Generalitat i els ens locals implicats, un programa de desenvolupament local sostenible de la Vallferrera, donades les seves particularitats de la gran superfície, el seu grau de representació dins el PNAP i la manca de diversificació de les activitats socioeconòmiques. Així, la seva finalitat serà la

programació prioritària d'inversions en l'àmbit territorial de la Vallferrera (municipi d'Alins), que contribueixin a la creació de llocs de treball i a la millora de les condicions de vida de la població local.

En el context d'aquest programa s'estudiarà la funció que els esports d'hivern poden desenvolupar.

ANNEX 1

DESCRIPCIÓ DELS LÍMITS

1.1. ÀMBIT INCLÒS DINS EL PARC NATURAL

Terme municipal de Lladorre

La delimitació s'inicia al cim del Mont-roig, en el punt on conflueixen la divisòria entre els termes municipals de Lladorre, l'Alt Àneu, i la Guingueta d'Àneu, i la frontera amb l'estat francès. Des d'aquest cim, el límit continua en direcció est seguint la frontera francesa passant, entre d'altres, pel pic de la Roia de Mollàs, pic de Montarenyo, tuc de Certascan, pic de Colatx, pic de Turguilha, Cap de Guiló, pic de Broate i pic de Sotllo.

Terme municipal d'Alins

El límit continua resseguint la frontera, ara en direcció sud, passant per la Pica d'Estats i el pic de Medacorba, vèrtex dels estats espanyol, francès i andorrà. Des d'aquest indret continua travessant pel pic de Baiau, el pic de Sanfonts, el pic del Port Vell, el pic del Port Negre i el port de Cabús, fins arribar al pic de la Bassera, on deixa el límit amb la frontera andorrana, per prendre el límit entre les comarques del Pallars Sobirà i l'Alt Urgell. Careneja Bassiets fins arribar al pic de Salòria.

Terme municipal de les Valls de Valira

El límit continua per la carena en sentit descendent fins interceptar el camí del coll de Conflent, continua per aquesta pista forestal en sentit est fins interceptar un torrent tributari del riu de Salòria, ascendeix per aquest torrent i pel torrent interpretat fins contactar amb la carena entre el Bony de Trescul i el Bony de la Costa.

El límit continua per la carena en sentit sud, passa per la Serra de Trescul, pel coll de Laquell, pel coll d'Ares pel serrat del Collar, el Bony del Covil fins contactar amb el camí del coll de la Creueta. La delimitació continua per aquesta pista forestal en sentit nord-oest fins interceptar la carena al sud-est del coll de la Creueta. Continua per la carena en sentit sud, passa pel coll de les Illeres i pel Cap de la Devesa, fins interceptar, al sud del cortalet del Girau, el riu del Ras de Conques. El límit ascendeix per aquest riu fins interceptar la carena a les Muntades, continua per la carena en direcció sud fins interceptar el camí Pallarès al terme municipal de Montferrer i Castellbò.

Terme municipal de Montferrer i Castellbò

El límit continua pel límit de terme municipal, coincidint amb el camí Pallarès, en direcció sud fins interceptar la carena al nord del coll d'Estalella. Segueix per la carena en direcció nord-oest, passa per les Mongetes, pel coll de Solanell, passa pel Roc Roi i continua resseguint la carena coincidint amb el límit de la forest del CUP L-86. Segueix pel planell del Gavatxo, pel turó dels Collars, pel turó de la Portella i per la Creuïlla, fins arribar al darrer turó de la carena, d'alçada 1735 m. Baixa per la carena i a uns 200 metres del refugi de la Basseta gira en direcció sud-oest fins la cota 1700. Segueix aquesta corva de nivell uns metres fins una pista forestal secundària i després gira cap el sud per enllaçar amb una pista forestal principal.

La delimitació continua per la pista forestal que transcorre immediatament al sud del pujal Cervat fins contactar amb la carretera de coll de Jou a coll de Leix. Segueix per aquesta pista en sentit sud, passa pel coll de Leix i continua fins interceptar la carena a l'est de l'afluent del barranc de Prat Veriner, segueix uns metres per la corba de nivell 1700, traça una línia recta per la carena en sentit ascendent fins el punt d'alçada 1822. Continua carenejant en direcció nord-oest fins el Tossal del Castelló.

El límit traça una línia recta en direcció oest d'uns 750 m aproximadament des del Tossal Castelló fins la intersecció entre el riu de Pallerols i el Torrent Llerer. Puja per aquest torrent fins interceptar la corba de nivell 1.900 m, punt des d'on traça una línia recta en direcció oest d'uns 850 m aproximadament fins el Tossal de l'Àliga. Baixa per la carena en direcció oest fins interceptar el terme municipal de Soriguera, i el torrent Llau fosca.

Terme municipal de Soriguera

El límit continua pel terme municipal en direcció sud, passa per Los Colets, travessa la carretera pel port del Cantó i continua en direcció est-sud-est, sempre seguint el límit de terme municipal, per la Serra de Llagunes, fins interceptar el camí de la Cabanera, a l'est de la roca de Llagunes. Segueix el camí de la Cabanera en direcció oest i després carena seguint la Serra de Freixe.

Continua la carena d'aquesta serra i pel límit de la forest CUP L-180 en direcció oest, passa per Sant Quir, intercepta la forest CUP L-176. Continua resseguint el seu límit, passa pel Bony del Fener Gran i, ressegueix la carena coincidint amb el límit de terme municipal, continua pel límit de la forest L-178, passa pel Tossal del Puial i pel Coll Ferrera.

Continua pel límit de la forest CUP L-135 tot seguint la carena de la Serra de Bovet, passa pel Collet de la Servera i segueix, ara baixant per la carena límit de terme, fins la intersecció amb la Noguera Pallaresa. Ascendeix per aquest curs fluvial fins el Prat Nou. El límit continua pel límit de la forest del CUP L-

135 en direcció est i nord, exclou el nucli d'Arcalís, i s'aproxima de nou a la Noguera Pallaresa. Continua paral·lel a aquest curs fluvial fins interceptar el barranc de la Roca Gran, pel qual ascendeix fins la cota 1.150 m aproximadament, punt de contacte amb el límit de forest del CUP L-178.

Continua pel límit d'aquesta forest, volteja la serra Roja fins contactar amb la pista del Bosc. Segueix aquesta pista fins contactar amb el límit de forest CUP L-176, a Toscarri, el segueix tot baixant per un barranc fins la intersecció amb una pista, continua vers l'est fins a coincidir amb el límit de la forest d'UP-180, Matarredona, prop el nucli de Puigforniu.

El límit continua pel límit de forest L - 180 en direcció est, fins el serrat de la Cabana, prop el nucli de Soriguera, punt des d'on es desvia en direcció sud fins a contactar amb la corba de nivell 1.200 m. Pren direcció nord, creua dos torrents i la carretera que va a Les Llagunes, creua la carretera N-260 i puja directament en direcció N fins les Roques d'en Burg. Allí segueix el fil de la carena o aresta fins la corba de nivell 1720 i interceptar el límit de la forest L-179, Fontorba i Fornols, la qual queda totalment inclosa dins l'àmbit del PNAP. Segueix pel límit d'aquesta forest i envolta el bony del Peçol. Intercepta una pista forestal i la segueix en sentit nord-est. Arriba al punt de confluència amb la forest de l'Elenc L-1030, Obagues d'Orteu, que ressegueix fins el torrent Llau de Bardaleda, baixa per aquest fins arribar al límit del terme municipal de Sort.

Terme municipal de Sort

Baixa en direcció oest seguint el límit del CUP-184 Costa Negra. Continua pel límit d'aquesta forest en direcció nord, baixa en direcció oest uns 40 metres fins arribar a la corba de nivell 720 i continua per aquesta cota per tal d'englobar la forest del CUP L-185 Les roques de la Bastida, propietat de l'Ajuntament de Sort. El límit baixa durant uns metres fins que arriba a la cota 700 per retornar després al límit de la forest d'UP L-185, el qual ressegueix fins reprendre la cota 720. La ressegueix fins que aquesta torna a interceptar la forest L-185 i el continua fins el límit amb el terme municipal del Rialp.

Terme municipal de Rialp

El límit coincideix amb el del CUP L-170 Bosc Real i Solà, primer vora el riu i després en direcció est. Ascendeix per una petita carena fins la cota 1100. En aquest punt deixa el límit de la forest i ressegueix el curs d'un barranc fins que aproximadament a la cota 1480 coincideix amb una pista (que ja ha creuat 2 vegades). Segueix el traçat d'aquesta pista en sentit ascendent, més endavant coincideix amb el límit de la forest d'UP L-1038 (Tres Comuns), que segueix fins la Pleta de la Creu. en aquest punt puja en direcció sud-oest per la carena a l'oest del riu Sec fins interceptar el terme municipal de Sort.

El límit continua pel límit de terme municipal entre Sort i Rialp fins interceptar el terme municipal de Soriguera.

Terme municipal de Soriguera

La delimitació continua pel límit de terme municipal entre Soriguera i Rialp fins una pista que va a la Torreta de l'Orri. Continua per la pista forestal uns metres fins a contactar amb la corba de nivell 2.420 m. Segueix per aquesta corba de nivell excloent la torreta de l'Orri fins contactar amb la carena situada al nord-est de la Torreta de l'Orri: Descendeix per aquesta carena fins interceptar el límit de terme municipal entre Soriguera i Rialp.

El límit continua pel límit terme municipal en direcció nord fins arribar a la cruïlla entre els municipis de Rialp, Soriguera i Llavorsí.

Terme municipal de Llavorsí

El límit ressegueix el límit municipal de Llavorsí, en direcció nord. Al arribar a la carretera de Port Ainé prop la corba 1560 la ressegueix uns metres en sentit ascendent fins que en una corba troba una pista que surt en direcció nord. Pren aquesta pista i la segueix fins arribar al límit de la forest d'UP L-154 (Bosc gran i Solana de Sant Joan). Continua en direcció est aproximadament tot contornejant el límit entre la zona boscosa i els prats adjacents al nucli de Montenartró, per tal d'excloure ambdós. Baixa en direcció nord cap el riu Santa Magdalena i continua en direcció noroest pel límit de la forest L-154 primer i L-316 (del Viuse) després, fins que, a la cota 1280 aprox., es desvia uns metres en direcció nord per una pista forestal fins que torna a enllaçar amb el límit de terme entre Llavorsí, Rialp i el límit de la forest L-316. Baixa pel límit carener fins el riu de Sta. Magdalena i el continua pel límit municipal fins la Noguera Pallaresa.

Ressegueix el límit d'aquesta forest pel fons de vall fins arribar a la confluència dels límits municipals de Llavorsí i Farrera. Continua resseguint el límit de la forest i d'aquests termes, puja per la Carena del Serrat de les Canals en direcció sud-est i sud després. Passa pel Cap de la Peguera, el Coll de Sarelles, el Pic d'Urdoa i el Barranc de la Font del Freixe. Gira cap a l'est seguint el límit municipal entre Llavorsí i Farrera fins arribar al vèrtex amb el terme de Montferrer i Castellbò.

Terme municipal de Montferrer i Castellbò.

Al Solà de Romadriu continua pel límits municipals de Farrera i Montferrer i Castellbò (exclou l'enclavament de Romadriu) i segueix cap a l'est pel límit d'aquest segon i pel de la forest d'UP-86 fins el límit municipal de Farrera.

Terme municipal de Farrera

Gira cap a l'oest resseguint el límit de la forest d'UP L-146 (Ribalera) i del terme de Farrera. Al arribar al barranc de la Canal de Romadriu puja fins el Planell de Castenàs. Continua baixant per la carena en direcció nord fins el

Portell de Finestres, segueix la carena i el límit de la forest d'UP L-146, Ribalera, passa pel Cap de Juvern i pel Coll de So de Farrera, des d'on continua en direcció nord per la carena. Passa pel serrat del Bosc de Burg, per la serra de Font Negra i pel coll de Màniga, puja per la carena fins el Pic de Màniga, on intercepta el límit del terme municipal d'Alins.

Terme municipal d'Alins

Segueix cap a l'oest el límit del terme d'Alins per la Serra de Màniga i els límits de les forests d'utilitat pública del Bosc de Virós L-115 i L-116 fins arribar al fons de vall, a la Noguera de Vallferrera. La ressegueix aigües amunt fins el barranc de Buscallado, que el remunta fins la Borda de Biscatrós. D'aquesta manera engloba la totalitat de les forests del Bosc de Virós, els seus enclavaments i la resta de terrenys fins el fons de vall.

Des del punt anterior el límit segueix per la cota 1.100 m fins a contactar amb una pista, la qual ressegueix fins a trobar un barranc que baixa del bosc de Sastres, guanya alçada fins als 1.200 m. Pren aquesta corba de nivell fins a contactar amb la pista de Ribaleris, i la carretera de Tor. Més o menys enfront, enllaça amb una pista, per on perd alçada fins la corba de nivell 1140. En aquest punt traça una línia recta en direcció el fons de vall fins l'UTM X=362550 Y=4712650. Traça una altra línia recta en direcció nord-est fins el punt X=362724 Y=4712824 a la Noguera de Tor, la travessa i es dirigeix vers la corba de nivell 1100 i la ressegueix.

Continua per aquesta cota fins a un barranc situat al nord de la borda Bortomico, curs d'aigua interpretat per on ascendeix fins a la corba de nivell 1.125 m. Ressegueix aquesta corba de nivell fins al barranc de la borda de Xurret, per on ascendeix fins la cota 1.150 m.

Des de la Noguera de Tor fins el barranc de la borda de Xurret, segueix aproximadament els límits de les forests 112 i 114 i de les propietats privades de fons de vall.

Continua per aquesta cota fins al barranc al nord de Santa Maria de la Torre, on guanya alçada fins als 1.175 m. Resseguint la vall aigües amunt de la Noguera de Vallferrera, continua pels 1.175 m fins al proper barranc en direcció nord, on ascendeix fins als 1.200 m. El límit segueix aquesta cota fins al canal de Fira, on ascendeix fins als 1.225 m, continua per aquesta corba fins l'UTM X=363140 Y=471640, situada al barranc provinent de l'obaga de Nabatlle. Ascendeix per aquest barranc fins a la cota 1.300 m i ressegueix aquesta corba de nivell fins a creuar-se amb la Noguera de Vallferrera.

Aquest darrer tram descrit, juntament amb el següent tram de Noguera de Vallferrera, coincideix aproximadament amb el límit entre el MUP L-114 i les propietats privades del fons de la vall.

El límit remunta la Noguera de Vallferrera fins el punt on el riu contacta amb una pista. Segueix aquesta pista, ara en direcció sud, cap a Àreu fins a la canal de Gratos (indret que es reconeix sobre el terreny per l'existència d'un roc gran al marge dret del camí), per on ascendeix fins a situar-se a la cota 1.400 m. Ressegueix aquesta corba de nivell en direcció sud fins el peu del Serrat de Solari. Gira cap a l'est baixant fins a trobar una pista forestal a la cota 1330 aprox., la ressegueix fins que aquesta creua la c.n.1300 i segueix aquesta corba fins el barranc que baixa del bosc dels Fornes. Baixa fins la c.n.1280, coincidint amb el límit de la forest d'UP 114, i segueix per aquesta cota fins el següent barranc. Torna a baixar de cota en direcció est fins la c.n. 1240 i la segueix fins passats dos barrancs, després baixa en diagonal fins la corba 1200 i no la deixa fins que intersecta el límit de la forest 114. Segueix pel límit d'aquesta forest i pels de les forests d'UP L-113, L-119, L-118 i L-117. Al arribar a la corba de nivell 1000, a l'alçada de la Bordeta, ressegueix aquesta corba fins prop St. Francesc. Ja dins la forest L-117 continua pel límit d'aquesta fins arribar a la confluència del límit municipal entre Alins i Tírvia, el ressegueix pujant en direcció oest, fins que, poc abans del Roc de Sant Miquel, arriba al vèrtex entre els termes de Vall de Cardós, Alins i Tírvia.

Terme municipal de Vall de Cardós.

Al arribar a la corba de nivell 1600 la segueix, dins la forest L-174, fins el Serrat, després del barranc de Niarte. Puja fins la corba de nivell 1700 i la ressegueix fins que intercepta el límit del terme d'Esterrí de Cardós.

Terme municipal d'Esterrí de Cardós

La delimitació continua pels límits entre Vall de Cardós i Esterrí de Cardós en direcció nord-oest i oest fins aproximadament el fons de vall. Segueix el límit de la forest L-141, Sarredo Manyanero, fins la Mata d'Esterrí, on contacta amb una pista forestal que segueix fins que contacta amb una altra de més principal en una corba. Traça una línia recta que puja fins el punt on la corba de nivell 1400 intercepta aquesta pista en una altra corba. Segueix per aquesta cota, passa per la Borda de Peret, fins abans d'arribar al barranc de les Comes de Llossau.

Baixa per la línia de màxim pendent fins a contactar amb el Barranc de les comes de Llossau i el límit de la forest L-141. El segueix fins que aquest creua en una corba la carretera cap a Ginestarre, cota 1280 aprox. Baixa per la carretera fins la següent corba. D'allí traça una línia perpendicular fins interceptar novament la carretera cap a Esterrí de Cardós. La segueix en sentit descendent fins que intercepta el límit de la forest L-141, el pren i el segueix fins a contactar amb el límit de la forest d'UP L-141. Aquest darrer tram descrit inclou les finques rústiques al voltant de Ginestarre, incloent les adquirides per a la realització del projecte Museu Viu, i exclou el nucli urbà tal i com esta a la delimitació de sòl urbà.

Continua cap a l'oest resseguint el límit de la forest d'UP L-141 i després continua cap el nord fins arribar al límit de terme municipal entre Esterri d'Aneu i Vall de Cardós. Ressegueix aquest límit en direcció nord per englobar ara la forest del CUP L-140 Canal Gallinera, fins que arriba a la corba de nivell 1320, al vèrtex entre els termes de Vall de Cardós, Esterri de Cardós i Lladorre.

Terme municipal de Lladorre

Ascendeix pel límit de terme fins als 1.700 m, corba de nivell que no deixa fins a la canal de Castellassos, curs d'aigua pel qual perd alçada fins als 1200 m.

Pren aquesta corba de nivell per a remuntar la vall de la Noguera de Lladorre. A la canal d'Escarmes, el límit guanya alçada per a situar-se als 1.225 m. Continua per aquesta cota fins al barranc situat al sud del clot d'Ausinsi, curs d'aigua interpretat per on ascendeix 25 m, continuant per la cota 1.250 m fins a l'UTM X=359985 Y=4725244.

Aquest darrer tram descrit coincideix aproximadament amb el límit del MUP 166 amb les propietats privades del fons de la vall i amb el MUP 163.

Des del darrer punt descrit (UTM X=359985 Y=4725244), es travessa la Noguera de Lladorre per contactar amb el camí de Boavi a l'UTM X=360013 Y=4725309, indret on agafa una pista que mena a les bordes de Ferrer. Ascendeix per aquest camí fins a uns 60 m després de travessar el barranc de Pallero, a l'UTM X=359641 Y=4725487, des d'on, mitjançant una línia recta amb l'UTM X=359639 Y=4725451, contacta amb el marge del prat, el qual voreja fins a enllaçar amb el corriol que porta a les bordes de Guidal, camí vell que travessa la tartera del barranc de Pollero, col·lonitzada per un bedollar. Passa pel nord-oest de les construccions, incloent al Pla especial totes aquelles bordes enrunades situades entre la tartera i el corriol, i acaba enllaçant altre cop amb el camí de Boavi.

Baixa pel camí de Boavi fins arribar a l'UTM X=358716 Y=4724201, indret identificable sobre el terreny i en l'ortofotomapa ja que es tracta del punt sud-oest del límit entre el bosc i una tartera. Des d'aquest indret traça una línia recta fins a l'UTM X=357427 Y=4724976, assolint la cota 2.100 m, des d'on deixa la vall de la Noguera de Lladorre per descendir cap a la vall del riu de Tavascan en direcció sud-oest, mitjançant una línia recta entre el punt anterior i l'UTM X=356631 Y=4724188, punt situat a la cota 1.350 m de la pista asfaltada que puja a la central elèctrica de Montamara.

Continua per aquesta carretera fins a l'UTM X=356475 Y=4724625, des d'on enllaça mitjançant una línia recta amb l'UTM X=356460 Y=4724862, per anar a trobar la corba de nivell 1350 m, cota per on continua fins a creuar-nos amb un camí provinent de la presa de Graus. Ressegueix aquest camí fins a

trobar la cota 1.425 m, corba de nivell per la que continua fins a contactar amb el camí de la Roia de Mollàs. Perd alçada per aquesta pista fins arribar a l'UTM X=355327 Y=4727361, des d'on, en línia recta, enllaça amb el torrent de la Roia de Mollàs, curs fluvial que segueix aigües avall fins a enllaçar altre vegada amb el camí de la Roia de Mollàs. Al primer trencall pren el ramal de la dreta, camí que mena a la Pleta del Prat, pel qual continua fins a l'UTM X=355053 Y=4726806.

Des d'aquest punt traça una línia recta fins a l'UTM X=355466 Y=4726278, per anar a trobar la carretera de Quanca, la qual no deixarà fins a creuar la cota 1.300 m. Aleshores continua per la cota 1.300 m fins a la UTM X=356264 Y=4724027.

Alguns dels trams descrits en la delimitació del sector del riu de Tavascan, Quanca i Graus coincideixen amb el límit entre els MUP 166, 162 i les propietats del fons de la vall.

Des del darrer punt el límit puja en línia recta en direcció nord-oest fins la corba de nivell 1600, des d'aquí torna a traçar una altra línia recta fins la corba 1760 i segueix aquesta corba fins arribar al primer barranc tributari del Barranc de Mascaró. Segueix paral·lel a aquest darrer fins la corba de nivell 1900, punt on pren el curs d'aquest Barranc fins l'Estany de Mascaró. Continua per la Coma del Forn, per la cota 2480 fins el barranc que baixa directament del coll del Forn. El remunta fins el mateix Coll del Forn i gira en direcció sud fins el Pic de La Coma del Forn, tot seguint el límit de terme entre la Guingueta d'Àneu i Lladorre.

Continua per aquesta divisòria de termes fins el vèrtex, ara, entre els termes de la Guingueta, Lladorre i Esterri de Cardós. Pren la divisòria d'aquests dos darrers, tot passant per la Serra Plana fins el Pic de la Serra Plana. Des d'aquest pic, el límit baixa per la carena en direcció est, fins a trobar un corriol al bosc de Piurolo, a mig vessant i aproximadament a l'alçada de 2020 mts. Segueix per aquest corriol fins el torrent d'en Blasi, i aquí pren la corba de nivell 1720, que no deixa fins que arriba al límit municipal de Vall de Cardós.

Terme municipal de Vall de Cardós

En aquest punt el límit puja en direcció oest pels límits de terme entre Vall de Cardós i Lladorre, fins que aproximadament als 1900 mts. el deixa, a la carena de la Serra de Gallauba. Segueix per aquesta carena, passa pel cim de Miravall (1.865 m), fins a tornar a retrobar el límit del terme i el segueix en direcció sud fins al Pui de Tabaca.

Tot aquest tram descrit d'aigües vessants, coincideix amb el límit entre els MUP 130, 132, 164 i propietats privades.

Des del Pui de Tabaca, en línia recta i en direcció nord-oest, baixa fins a la ribera d'Estaon, a l'alçada del pont del camí de Perafita (UTM X=353480 Y=4717335). Des d'aquí, en línia recta i en direcció sud-oest, puja fins a la cota 1.400 m (UTM X=353284 Y=4717217), des d'on, traçant una línia recta, arriba a la cota 1.575 m (UTM X=352867 Y=4717216). Segueix aquesta corba de nivell, passant pel barranc de la Mata, fins al nord de la Solana de l'Espeixa, a l'UTM X=362004 Y=4715148, on traça una línia recta fins a l'UTM X=351550 Y=4715023, a partir d'on ressegueix la corba de nivell de 1500 m. fins a assolir el vessant nord-est del pic des Malls, a l'UTM X=353729 Y=4710017.

Terme municipal de Tírvia

Mitjançant una línia recta fins al punt X=354421 Y=4709759, se situa a 1100 m d'alçada, i ressegueix aquesta cota en direcció sud-oest fins a coincidir amb el barranc de la Bana, curs d'aigua interpretat que pren (perllongant-lo al tram més alt) fins a assolir la collada de la Bana, a l'UTM X=353327 Y=4709326, on es troba amb el límit dels termes municipals de Tírvia i Llavorsí.

Terme municipal de Llavorsí

Des del coll de la Bana ressegueix la corba 1360 fins el límit del terme municipal de la Guingueta d'Aneu i el traspassa.

Terme municipal de la Guingueta d'Àneu

El límit segueix per la cota 1360 fins que arriba al Torrent del Riu. Baixa en direcció sud-est tot seguint-lo fins la corba 1200, continua per aquesta corba, i baixa per la carena del Pic Guinedo en direcció sud-oest fins la corba 900, al fons de vall, tot travessant l'accés a Estarón. Des d'aquí, i, en línia recta, travessa el riu Noguera Pallaresa en direcció sud fins el Torrent d'Auresi, tot entrant al terme de Llavorsí.

Terme municipal de Llavorsí

En aquest punt del torrent segueix el límit de la forest d'utilitat pública L-159, la Solana d'Arestiu. Continua pel límit de la forest L-158, Poleda, de Baiasca. En arribar a la confluència dels límits de les forests L-158, L-156 i L-159, pren el límit de la forest L-156 i el ressegueix fins que torna a coincidir amb el límit de la forest L-157. Continua després pel límit de la forest L-155 i pel de la forest propietat de la Confederación Hidrografica del Ebro, per continuar després pel de la forest patrimonial de la Generalitat L-1102, Aidí-Mosquera i Solana, tot baixant per la carena provinent de Sant Jaume fins el fons de Vall. Ressegueix aquest límit fins prop el riu Noguera Pallaresa i pren de nou el límit de la forest de la CHE, que s'ha delimitat tot excloent els prats de fons de vall. Continua consecutivament pels límits de les forests L-319, L-155, L-

157, L-158, L-159 i L-318, Obaga del Xusquet, propietat de Llavorsí però dins el terme de la Guingueta d'Àneu.

Terme municipal de la Guingueta d'Àneu

La delimitació ressegueix el límit municipal en direcció est fins el Pui Blanc, on continua pel serrat que baixa en direcció nord-est, fins l'aiguabarreig del barranc de les Aubagues amb el riu Noguera Pallaresa. Puja en línia recta i en direcció nord-est fins la cota 1000 prop el Barranc de les Aubagues i segueix aquesta cota en direcció nord-oest fins poc abans del Monestir de Sant Pere del Brugal. Baixa fins la corba 900 per tal d'englobar-lo, i continua després per la pista forestal fins que arriba al Barranc de Barraonse. Continua pel fons de vall tot seguint el límit de la forest d'UP L-129 Solana de Barraonse.

Continua per aquest límit pujant després en línia recta en direcció est, a partir de la corba 1180 s'enfila per la carena i la ressegueix per la Posella del Faro fins el Pla d'Arides, on contacta amb el terme municipal de Vall de Cardós i la forest d'UP L-133. El límit continua per la carena seguint la divisòria municipal en direcció nord, per la Serra Plana fins el coll a la corba 2240 al vessant de l'O Calbo. Segueix en direcció sud-oest per la carena que limita la forest d'UP L-151 fins el Cap d'Escobedo. Envolta el Cap d'Escobedo per la corba 2100 i la ressegueix fins arribar a un corriol que segueix fins que intercepta i pren una pista que puja fins el Cap de la Rocagran i l'envolta per la corba 2140. Baixa per la carena en direcció nord fins el coll de Campirme tot seguint el límit entre la Guingueta d'Àneu i Vall de Cardós. Remunta fins el Pi de Montalto i segueix per la carena de la Serra de Campirme en direcció nord. Passa per Penyes Negres i arriba fins la corba 2480, on gira en direcció oest per baixar per la carena de la Serra de Vivalls, fins prop Gavàs a la corba 1500.

La delimitació continua per la corba de nivell 1.500, primer en direcció nord i, després, en direcció sud, deixant fora de l'espai la part de la vall del riu d'Unarre situada per dessota d'aquesta cota. En el punt on la corba de nivell 1.500 emprèn direcció sud-oest, la delimitació s'enfila per la carena de la Roca, primer en direcció oest durant uns 700 m, després en direcció nord-oest i, posteriorment, nord, resseguint el Serrat Estanyero fins el límit de terme entre els municipis de la Guingueta d'Àneu i l'Alt Àneu.

Terme municipal de l'Alt Àneu

El límit continua pel límit de terme municipal en direcció oest i sud-oest pel Pic Pilàs, el Pic de Sarredo, Coll de Cerbi i Cap de la Travessa. En direcció oest baixa per la carena fins el coll i remunta fins el Tossal de la Llosa. Des d'aquí baixa pel barranc en direcció Isil fins la corba 1800 per resseguir-la cap a l'est fins el barranc de Canalabra. El segueix aigües amunt fins la corba de nivell 1900. Continua per aquesta corba en direcció nord durant una

longitud d'uns 4.400 metres fins arribar al barranc d'Atics. El límit baixa pels barrancs d'Atics i de Comalada fins l'aiguabarreig amb la Noguera Pallaresa.

En aquest punt el límit remunta la carena en direcció nord-oest passant per lo Tuc, de cota planimètrica 1831,57 m, fins la cota 2.000. Continua per aquesta cota en direcció sud-oest, passa pel Serrat d'Escala Gran, la solana d'Escasse, i arriba al torrent d'Airoto.

Baixa per aquest torrent fins la corba de nivell 1.800, per la qual continua en direcció sud-est fins el serrat de Sant Joan. El límit puja per la carena del serrat de Sant Joan des de la cota 1.800 fins la cota 2.000, continua per la corba de nivell 2.000 en direcció sud-oest fins trobar la carena que baixa del serrat dels Plans. Baixa per aquesta carena en direcció sud fins al barranc d'Àrreu, en el punt de cota 1.425 m. La delimitació baixa per aquest barranc fins l'aiguabarreig amb el barranc de Monar, i remunta tot el barranc de Monar. Canvia de vessant i baixa pel torrent a l'est del Barranc del Muntanyó fins la confluència amb aquest. El remunta fins la cota 2060, la ressegueix cap a l'oest fins el següent torrent, continua cap el nord-est fins que intersecta la corba de nivell 2080, creua pel mig dos aiguamolls deixant fora els límits el de més al sud i contorneja l'altre per la corba de nivell 2100 fins la seva capçalera. Travessa un rierol i a partir d'aquest punt voreja el peu del Serrat de Garrabea en direcció noroest; el primer tram per les corbes de nivell 2180 i 2200 en direcció nord-oest, deixa aquesta quan pren direcció oest i segueix cap el nord-oest fins enllaçar sota un collet amb la corba 2300, que segueix també uns metres vorejant el Serrat. Uns metres abans d'arribar a un barranc que baixa de l'Estany Pudo, tot remuntant el fil de la carena del Cap del Muntanyó d'Àrreu fins la corba de nivell 2580. Gira cap el sudoest per assolir el cim, ressegueix la carena i baixa en direcció sudoest fins de nou la cota 2580. A partir d'aquest punt ressegueix la carena cap el Tuc dera Lança, fins interceptar el límit entre el terme municipal d'Alt Àneu i de Naut Aran.

El límit continua resseguint els límits de Naut Aran i Alt Àneu, majoritàriament en direcció nord fins arribar al punt de confluència amb l'estat francès, al Port de la Barlonguera. El límit prossegueix en direcció est seguint la frontera amb l'estat francès passant pel tuc Blanc, pic dera Clavera, tuc de Vinhau, tuc de Montaut, port de Salau, tuc des Mulats, i cim del Mont-roig, punt d'inici de la delimitació.

Àmbits fluvials.

- La Noguera Pallaresa.

Terme municipal d'Alt Àneu.

Des de l'aiguabarreig del barranc de Bamore i la Noguera Pallaresa la delimitació segueix Noguera Pallaresa avall, per la zona de domini públic hidràulic de la riba esquerra, engloba el pantà de Borén, fins el límit de terme municipal amb Esterri d'Àneu.

El límit continua per la zona de domini públic hidràulic de la riba esquerra de la Noguera Pallaresa fins l'aiguabarreig amb el riu de la Bonaigua. En aquest punt, traça una línia recta perpendicular al riu fins la riba dreta de la Noguera Pallaresa, i remunta el riu de la Bonaigua per la zona de domini públic hidràulic de la seva riba dreta.

El límit continua pujant per la zona de domini públic hidràulic de la riba dreta del riu de la Bonaigua, i travessa diverses vegades la carretera C-142, d'Esterri d'Àneu a Vielha. Quan el límit arriba a la capçalera del riu de la Bonaigua, sota el port de la Bonaigua, envolta els dos estanyols que en constitueixen la capçalera, sempre per la zona de domini públic hidràulic, i baixa per la riba esquerra del riu fins al límit de terme municipal.

Terme municipal d'Esterri d'Àneu

La delimitació segueix la zona de domini públic hidràulic de la riba esquerra del riu de la Bonaigua fins l'aiguabarreig amb el riu Noguera Pallaresa. En aquest punt remunta la riba dreta de la Noguera Pallaresa per la zona de domini públic hidràulic fins al límit de terme municipal amb l'Àlt Àneu.

Terme municipal de l'Alt Àneu

El límit continua remuntant la riba dreta de la Noguera Pallaresa per la zona de domini públic hidràulic, engloba al pantà de Borén i deixa fora als nuclis d'Isil i Alós d'Isil, fins arribar al pont de Pina, al paratge on el riu canvia la direcció nord-est per agafar direcció nord.

- La Noguera de Vallferrera

Va des de la Força d'Àreu i la Noguera de Cardós a Tavascan fins Llavorsí. Abasta tot el domini públic hidràulic i la vegetació de ribera, llenyosa o no, d'aquests municipis.

- Cua de l'embassament de La Torrassa.

Àmbit de l'embassament de La Torrassa inclòs a Xarxa Natura 2000, fins la cota màxima d'inundació. Abasta els termes municipals de la Guingueta d'Àneu i Esterrí d'Àneu.

- La Verneda de Sort.

Abasta el bosc de ribera de La Verneda de Sort, inclòs dins l'espai de Xarxa Natura 2000, situat al marge dret de la Noguera Pallaresa a l'alçada de la cruïlla de la N-260 amb la LV-5131.

1.2. ÀMBITS D'EXCLUSIÓ DEL PARC NATURAL

Terme municipal de l'Alt Àneu

Nucli de la borda de Socampo

L'àmbit exclòs s'inicia en el punt on la pista de Bonabé efectua un gir pronunciat en direcció nord, en l'indret dels prats de Socampo. En aquest punt el límit de l'àmbit exclòs traça una línia recta en direcció oest pre creuar la Noguera Pallaresa i puja per la carena en la mateixa direcció fins trobar la cota 1.400 m. Continua en direcció nord per la corba de nivell 1.400 fins la propera carena, que limita el prat de Socampo pel seu costat nord. Baixa per aquesta carena en direcció sud-est fins trobar la pista de Bonabé, un cop creuada la Noguera Pallaresa. El límit segueix la pista de Bonabé en direcció sud fins el punt inicial.

Nucli de la borda de Pubill

L'àmbit exclòs s'inicia en un punt de la pista de Bonabé situat 130 m al nord-est del pont de l'Escala Alta. En aquest punt el límit de l'àmbit exclòs traça una línia recta en direcció oest de 100 m de longitud i puja per la carena en la mateixa direcció fins a una alçada de 1.450 m. Continua en direcció nord per la corba de nivell 1.450 fins creuar la carena que baixa de lo Perelló. Baixa per aquesta carena fins la Noguera Pallaresa, i traça una línia recta en direcció est de 90 m fins trobar la pista de Bonabé. El límit segueix la pista de Bonabé en direcció sud fins el punt inicial.

Nucli de la borda de Petit

L'àmbit exclòs s'inicia en un punt de la pista de Bonabé, on aquesta fa un gir pronunciat cap al nord-est, en el prat de les bordes Esbalçades. En aquest punt el límit traça una línia recta en direcció oest, creua la Noguera Pallaresa i s'enfila fins una alçada de 1.450 m. Segueix la corba de nivell 1.450 en direcció nord fins una marcada carena situada al nord de la borda de Petit.

Baixa per aquesta carena i travessa la Noguera Pallaresa fins la pista de Bonabé. El límit de l'àmbit exclòs segueix la pista de Bonabé en direcció sud fins el punt inicial.

Nucli de les bordes d'Isil

L'àmbit exclòs s'inicia en el punt on la pista de Bonabé efectua un gir pronunciat en direcció nord, al costat mateix de les bordes d'Isil. En aquest punt el límit puja per la carena en direcció nord-est fins la cota 1.500m. Continua per la corba de nivell 1.500 en direcció est uns 210 m fins trobar una carena. Baixa en direcció sud per aquesta carena fins trobar la pista de Bonabé. El límit de l'àmbit exclòs segueix la pista de Bonabé en direcció sud fins el punt inicial.

Nucli de l'estació d'esquí nòrdic de Bonabé

L'àmbit exclòs s'inicia en la cruïlla entre la pista de Bonabé, la pista de Vinyals i la pista de la Mina. En aquest punt el límit de l'àmbit exclòs traça una línia recta en direcció sud fins la riba dreta d'un meandre de la Noguera Pallaresa, on desguassa el torrent de Cireres. Puja per aquest torrent fins una alçada de 1.490 m i segueix la corba de nivell 1.490 en direcció nord fins creuar la pista de la Mina. Continua per aquesta pista en direcció nord-oest fins al barranc de Coma Perosa. El límit puja per aquest barranc fins la cota 1.600m, i continua per la corba de nivell 1.600 en direcció nord durant uns 400 m. Baixa per la carena en direcció nord-est fins trobar la corba de nivell 1.500, per la qual continua en direcció sud-est fins la carena situada al nord de la borda de Perosa. En aquest punt, traça una línia recta de 120 m fins la pista de Bonabé. El límit de l'àmbit exclòs segueix la pista de Bonabé en direcció sud fins el punt inicial.

Terme municipal d'Alins

Nucli de les bordes de Bedet

Des de la confluència de la cota 1.915 m amb el barranc de la Llena, descendeix per aquest curs d'aigua interpretat fins a la cota 1.770 m, corba de nivell que segueix fins a trobar el barranc de Bedet, a l'UTM X=362827 Y=4720858, des d'on traça una recta fins a l'UTM X=363115 Y=4721003 per a situar-se a la cota 1.915 m i retornar per aquesta corba de nivell fins al punt d'origen.

Nucli de les bordes de la Rebuira

Prenent com a punt d'origen l'UTM X=365147 Y=4721242 (cota 1.800 m), descendeix per una recta vers l'UTM X=365234 Y=4721046, situat a la cota 1.700 m, corba de nivell que segueix en direcció oest fins a l'UTM X=364551 Y=4720975, on descriu una línia ascendent vers l'UTM X=364459

Y=4721191, a partir d'on ressegueix la cota 1.800 m en direcció est fins al punt d'inici.

Nucli de la Farga

Prenent com a punt d'inici la confluència del barranc de la Llena amb la cota 1.600 m, descendeix traçant una línia recta vers el sud fins a l'UTM X=363695 Y=4720547, des d'on descriu una recta fins a l'UTM X=363693 Y=4720286 situat al damunt de la carretera de la Vallferrera. A partir d'aquest punt segueix recte fins a l'UTM X=363597 Y=4720105, i va a buscar el camí vell de Vallferrera, a l'UTM X=363249 Y=4720019, descendeix per aquest camí en direcció la Noguera de Vallferrera, fins a contactar amb la carretera de la Vallferrera.

Segueix per aquesta pista en direcció Àreu fins a l'UTM X=362407 Y=4719446 situat al pont sobre la Noguera de Vallferrera, punt a partir del qual descriu una línia recta ascendent fins a l'UTM X=362309 Y=4719513. Aleshores pren com a límit la cota 1.475 m, la qual segueix fins a encreuar-se amb un camí provinent de la Farga. Continua per aquest camí fins a contactar amb el barranc de Bedet, curs d'aigua interpretat per on guanya alçada fins a la cota 1.600 m, i continua per aquesta corba de nivell fins retrobar altre cop el barranc de la Llena.

Nucli de les bordes de Crusos

Prenent com a inici el barranc est de les bordes de Crusos, a la cota 1.925 m, descendeix per aquest curs d'aigua interpretat fins a desembocar en el barranc de Crusos, pel qual segueix fins a trobar el barranc oest de les bordes de Crusos. Puja per aquest barranc fins a la cota 1.625 m, corba de nivell per on continua fins a l'UTM X=363048 Y=4718353, des d'on traça una recta vers l'UTM X=363479 Y=4718513, situat a la cota 1.925 m, per continuar en direcció sud-est per aquesta corba de nivell fins a contactar altre cop amb el punt d'inici.

Nucli de la borda de Rei

Des de la cota 1.725 m del barranc que baixa dels Terrers Rois, al nord-est de la borda de Rei, continua per aquesta corba de nivell fins a contactar amb el barranc de la borda de Nabatlle, per on descendeix fins la cota 1.575 m, la qual pren per a tornar a contactar amb el barranc al nord de la borda de Rei, tornant a guanyar alçada per aquest barranc fins al punt d'inici.

Nucli de Tor

En cas de dubte sobre la descripció d'aquest buit intern, degut a la manca de límits naturals, ens remetem a la delimitació sobre foto aèria per precisar-lo.

Prenent com a punt d'inici el barranc de Port Negre, el límit ressegueix el barranc de solell del coll de Castellàs fins a encreuar-se amb una pista. Aleshores pren primer direcció sud durant uns 150 m, des d'on traça una recta cap a llevant per anar a cercar una pista, que segueix primer en un tram de corba, llavors salta a una altra corba situada al sud, i continua per la pista fins al següent barranc, des d'on segueix, de manera més o menys paral·lela, a llevant de la carretera de Pal.

Davalla per a travessar el riu de la Rabassa i posteriorment s'enlaira fins als 2050 m a la carena situada a llevant del barranc de Burgó, situant-se en el domini dels boscos de pi negre. Traça una línia més o menys sinuosa fins arribar a la Noguera de Tor, continua cap a ponent per aquesta vall resseguint el límit dels antics prats.

S'endinsa cap a la vall del riu de Sàlics i travessa la Noguera de Tor, aleshores ressegueix la vall cap a llevant a uns 50 m d'alçada sobre el riu, fins que, després del barranc del port de Bernat, traça una línia recta vers el roc de la Meda, des d'on s'endinsa vers el solell del barranc de Peguera i altre cop, describint una ziga-zaga, retorna cap el barranc de Vall Peguera i passa a llevant del poble de Tor, des d'on, de manera sinuosa, retorna al punt d'origen.

Dins d'aquest buit intern queda isolada una petita superfície inclosa al Pla especial. Concretament es tracta del Prat de Peri, l'aiguabarreig del barranc de Port Negre i del barranc de la Rabassa, i dels trams d'uns 750 m aigües amunt d'aquest punt.

Nucli de Norís

Prenent com a punt d'inici l'UTM X=363941 Y=4714148, ressegueix la cota 1325 m vers llevant, al tercer barranc perd alçada per aquest curs d'aigua interpretat fins a trobar la pista, per on continua fins a l'UTM X=363965 Y=4713764, des d'on traça una línia recta fins al punt d'inici.

Nucli de les bordes de Boixedo, Alins i Ainet

Començant a l'UTM X=365607 Y=4711803, segueix la cota 1675 fins a trobar un barranc a l'UTM X=366092 Y=4711276, per on guanya alçada fins als 1750 m, corba de nivell que segueix fins a encreuar-se amb el barranc de Boixedo a l'UTM X=366126 Y=4710764. Continua uns 10 metres aigües amunt fins a agafar un barranc vers el sud, que prové del bosc de les bordes d'Alins. Pren aquest curs d'aigua interpretat fins a trobar-se amb una pista, per la qual continua en sentit descendent fins a la cota 1.725 m, per la que segueix vers ponent fins a enllaçar amb la carretera de Ribaleris.

Perd alçada per aquesta carretera fins arribar al primer barranc, per on segueix aigües avall. En desembocar en el barranc de Boixedo, continua per

aquest curs d'aigua fins a l'UTM X=365147 Y=4712179, des d'on traça una línia recta vers l'UTM X=365414 Y=4712109, situat a la cota 1.500 m de la canal del Pilar. Agafa aquesta corba de nivell en direcció sud fins a l'UTM X=365379 Y=4711758, on traça una recta fins al punt d'inici (UTM X=365607 Y=4711803).

Nucli de Ribaleris

Comença a la cota 1.725 m del barranc provinent del bosc de la Muntanya, continua per aquesta corba de nivell fins a contactar amb la carretera de Ribaleris (inclosa al Pla especial), la qual ressegueix en sentit descendent fins a l'UTM X=363153 Y=4711489, on descriu una línia recta fins a la cota 1.575 m, a l'UTM X=363362 Y=4711767.

Segueix per aquesta corba de nivell fins a trobar un barranc que prové del pic de Jordana, per on ascendeix fins a la cota 1.725 m. Corba de nivell que serveix per tancar aquest buit.

Nucli de les bordes d'Ison, bordes d'Artamont i bordes de Cavallera

Prenent com a punt d'inici el pont situat aigües amunt de la presa de Montalto, el límit pren la pista que porta a la borda de Montalto fins a la canal de Becero, per on descendeix fins a trobar la Noguera de Vallferrera. Des d'aquest punt fins a contactar amb el riu d'Ison, el límit segueix el riu de Lladorre.

Des de la confluència entre la Noguera de Vallferrera i el riu d'Ison, es traça una línia recta fins a l'UTM X=360493 Y=4725744, segueix la cota 1.450 m fins a l'UTM X=360067 Y=4725533, on es connecta amb l'UTM X=359907 Y=4725722, situat al llindar d'un prat, i, altre cop, en línia recta contacta amb la carretera d'Ison (UTM X=358054 Y=4725845). Segueix per aquesta pista en sentit ascendent fins al proper revolt (UTM X=360359 Y=4726000), des d'on, mitjançant una línia recta fins a l'UTM X=360805 Y=4726317 puja a la cota 1.650 m, la qual segueix fins a l'UTM X=360976 Y=4726091 i descendeix fins a trobar la carretera d'Ison (UTM X=360995 Y=4725782).

Segueix perdent alçada fins a trobar la carretera del Pla de Boavi, on trenca a mà esquerra per anar a trobar un pont sobre el riu de Lladorre, uns 25 m després de la presa de Montalto.

Terme municipal d'Esterri de Cardós

Ginestarre

Exclou el nucli urbà tal de Ginestarre i com esta definit a la delimitació de sòl urbà.

1.3. ALTRES ÀMBITS.

Àmbit de la Bonaigua

Terme municipal d'Alt Àneu

Des del Cap del Muntanyó d'Àrreu segueix el límit del PNAP, un petit tram en direcció nord-est i en direcció sud-est després, fins el barranc del Monar, a la cota 1.500. Continua per aquesta corba en direcció sud-est i sud durant uns metres fins a trobar la carena principal que baixa del pic del Muntanyó, entre la solana de Sorpe i el solà de Boscàs. Remunta aquesta carena de Les Roies en direcció oest fins la corba de nivell 2.200 m. Segueix aquesta corba de nivell en direcció oest, primer, i nord-oest, creua el paratge de lo Boscàs i s'enfila per la carena que baixa del Tuc de la Cigalera, baixa la carena pel vessant nord i s'enfila ara per la carena que baixa del Cap del Muntanyó d'Àrreu fins dalt el cim.

Àmbit de la Pleta del Prat

Terme municipal de Lladorre

El límit d'aquest àmbit segueix en quasi tot el perímetre el límit de la forest d'UP-160, d'Estobarres i la forest 162 de Les Obagues.

Des de l'UTM X=353653 Y=4723244, punt coincident amb el límit de terme municipal entre Lladorre i Vall de Cardós, segueix en direcció nord, nord-oest, el límit del PNAP i de terme municipal entre Lladorre i Esterri de Cardós, resseguint la carena de la Serra Plana i passant pel Pic de Tovarres fins al vèrtex entre els termes de Lladorre, Esterri de Cardós i la Guingueta d'Àneu. Continua pel límit entre els termes de Lladorre i la Guingueta d'Àneu, passa pel pic de la Coma del Forn i arriba fins el coll del Forn. Continua pel límit del PNAP en direcció est fins arribar, prop el fons de vall i la carretera d'accés a la Pleta del Prat, a l'UTM X= 355053 Y= 4726806. Des d'aquest punt traça una línia recta fins a l'UTM X=355466 Y= 4726278, per anar a trobar la carretera de Quanca, la qual no deixarà fins a creuar la cota 1300 m. Aleshores continua per la cota 1300 fins a la UTM X=356264 Y= 4724027. Alguns d'aquests trams descrits en la delimitació del sector del riu de Tavascan, Quanca i Graus, coincideixen amb els límits entre els MUP 166, 162 i les propietats del fons de vall. Des del darrer punt traça una línia fins l'UTM X= 355947 Y= 4723563 i segueix per la cota 1.800 m fins el riu Piuloro, per on ascendeix, desviant-se pel barranc de Tobarres i perllongant aquest curs d'aigua interpretat, fins a la carena, a l'UTM X=353653 Y=4723244, punt coincident amb el límit de terme municipal entre Lladorre i Vall de Cardós.

ANNEX 2

EQUIPAMENTS

La *Xarxa d'equipaments i centres temàtics d'interpretació* girarà entorn als equipaments i serveis ja existents al territori, o a projectes prou avançats en aquest sentit. Des del PNAP es coordinaran aquests centres per tal de donar-los una visió de conjunt i complementarietat (xarxa) en les seves funcions.

A continuació s'exposa una primera proposta indicativa de *Xarxa d'equipaments i centres temàtics d'interpretació*, que ha d'orientar la prioritització de les inversions per part del PNAP.

S'han establert tres tipologies d'equipaments d'acord amb les seves funcions:

- centres estructurals per a desenvolupar tasques bàsiques d'un parc natural: oficines de gestió del parc, centres d'educació ambiental, centres de recerca,
- centres d'interpretació temàtics destinats als visitants i al turisme. Aquesta temàtica és representativa de les característiques, valors i activitats que es desenvolupen en el PNAP,
- altres equipaments complementaris amb funcions diverses i de suport als anteriors.

D'altra banda, aquests centres podran realitzar les funcions de centres d'informació del PNAP, que es podran complementar amb altres punts d'informació específics d'acord amb els requeriments de promoció i d'ordenació de l'ús públic del Parc.

Centres estructurals de la gestió:

NOM DEL CENTRE	MUNICIPI	TEMÀTICA
Borda d'Antonet	Llavorsí	L'administració i gestió central del Parc Natural
Ecomuseu de les Valls d'Àneu	Esterri d'Àneu	La recerca etnològica i cultural
Camp d'aprenentatge de les Valls d'Àneu	Esterri d'Àneu	L'educació ambiental
Centre d'Art i Natura	Farrera	La recerca i la investigació del patrimoni natural i del paisatge

Centres d'interpretació temàtics:

NOM EQUIPAMENT	MUNICIPI	TEMÀTICA
Museu de la farga	Alins	El ferro i les fargues
Centre d'interpretació de de l'excursionisme	Areu (Alins)	L'excursionisme i el guiatge
Centre d'interpretació de les activitats de neu	Sant Joan de l'Erm (Castellbò)	L'esquí nòrdic i altres activitats de neu
Museu Viu Casa Bringué	Ginestarre (Esterrí de Cardós)	El món ramader
Centre d'interpretació del món forestal	Arestui (Llavorsí)	El bosc i el seu aprofitament
Museu del Jaciment Arqueològic Santa Creu de Llagunes	Les Llagunes (Soriguera)	L'arqueologia
Centre d'interpretació de l'art religiós	Sort	L'art religiós i el romànic
Centre d'interpretació de la biodiversitat	Ísil (Alt Àneu)	La biodiversitat: fauna flora i ecosistemes
Centre d'interpretació de l'aigua	Tavascan (Lladorre)	L'ús de l'aigua i la indústria hidroelèctrica
Ecomuseu de les Valls d'Àneu	Esterrí d'Àneu	L'etnologia i la cultura dels pobles de muntanya
Centre d'Art i Natura	Farrera	El patrimoni natural i el paisatge

Equipaments complementaris:

NOM EQUIPAMENT	MUNICIPI
Serradora d'Àreu	Àreu (Alins)
Edifici de Serveis	Burg (Farrera)
Centre d'investigació i reproducció de la truita autòctona	La Guingueta
Molí de Bellera	Rialp
Casa de les papallones	Pujalt (Sort)
Centre de serveis turístics	Estaón (Vall de Cardós)
Equipament complementari	Ars (Valls de Valira)
Equipament complementari "El Fornet"	Alt Àneu
Centre meteorològic	Sort
Centre de fauna amb ungulats	Ainet de Besan i Araós (Alins)

ANNEX 3

CARTOGRAFIA

A 3.1. Delimitació gràfica.

S'adjunta el plànol de la transcripció gràfica dels límits del PNAP descrits en l'annex A1.1

A 3.2. Esquema de l'accés públic motoritzat.

S'adjunta el plànol de l'esquema de l'accés públic motoritzat, que conté un esquema de la xarxa viària per on es permetrà l'accés motoritzat al PNAP, diferenciant accessos regulats dels públics.

INDEX

MEMÒRIA

Introducció.....	1
1.1 Objecte.....	1
1.2 Breu ressenya històrica.....	1
1.3 Estructura i contingut de la memòria.....	2
2. Requeriments bàsics per a la conservació del Parc Natural de l'Alt Pirineu.....	3
2.1 Descripció general dels valors del PNAP.....	3
2.2 Justificació de la modalitat de protecció adoptada.....	6
3. Definició d'àrees d'especial interès.....	6
3.1 El medi físic.....	6
3.1.1 Presència d'elements geològics d'interès.....	6
3.1.2 Presència d'elements d'interès hidrològic i hidrogeològic.....	10
3.1.3 Presència d'elements d'interès geomorfològic.....	12
3.2 Vegetació i flora.....	13
3.2.1 Presència de superfícies forestals d'àrea reduïda a Catalunya.....	13
3.2.2 Comunitats vegetals d'especial interès per raons de maduresa excepcional, elevada diversitat, estat de conservació, distribució reduïda, etc.....	14
3.2.3 Presència d'hàbitats d'interès comunitari segons la Directiva 92/43/CEE.....	14
3.2.4 Presència d'espècies de flora declarades estrictament protegides pel PEIN i altres d'interès.....	16
3.2.5 Arbres monumentals.....	17
3.3 Fauna.....	18
3.3.1 Descripció de les espècies de més interès de la fauna vertebrada.....	18
3.3.2 Zones d'interès per a la cria, per la seva elevada densitat o diversitat, per la seva distribució reduïda, etc.....	22
3.3.3 Presència de poblacions d'espècies protegides pel PEIN i d'espècies en situació d'amenaça o d'especial vulnerabilitat.....	22
3.3.4 Presència de poblacions d'espècies de l'Annex IV de la directiva 92/43/CEE i de l'Annex de la Directiva 74/409/CEE.....	22
3.3.5 Presència d'espècies citades a la llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, al Decret 148/1992, de 9 de juny, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge, de l'Ordre de 23 de novembre de 1994 i de l'ordre de 10 d'abril de 1997, per les quals s'amplia la relació d'espècies protegides a Catalunya.....	23
3.4 Patrimoni cultural i paisatge.....	24
3.4.1 Patrimoni arqueològic, arquitectònic i monuments històrics.....	24
3.4.2 Patrimoni etnològic i antropològic.....	27
3.4.3 Àrees d'especial interès paisatgístic.....	27
4. Delimitació del Parc Natural de l'Alt Pirineu.....	30
4.1 Criteris.....	30
4.2 Descripció dels límits.....	32
4.3 Superfícies.....	33
5. Àmbits de la gestió i l'ordenació del PNAP.....	33
5.1 La gestió i l'aprofitament dels recursos naturals.....	33
5.1.1 La ramaderia.....	33
5.1.2 La gestió forestal.....	34
5.1.3 La caça i pesca.....	35
5.1.4 L'aigua i les infraestructures hidràuliques.....	36
5.1.5 La prevenció i extinció d'incendis forestals.....	36
5.2 La conservació del patrimoni natural.....	36
5.3 La conservació i recerca del patrimoni cultural.....	37
5.4 L'ordenació de l'ús públic.....	38
5.4.1 Turisme, lleure, excursionisme, alpinisme, esports d'aventura, etc.....	38

5.4.2 La circulació rodada i l'accés motoritzat	39
5.5 L'edificació	39
5.6 Infraestructures i altres serveis.....	41
5.7 Els serveis de vigilància i guarderia.....	41
5.8 La promoció socioeconòmica.....	42
5.9 La divulgació, l'educació ambiental i la recerca.....	42
6. Xarxa d'equipaments i serveis públics.....	43
6.1 Els equipaments per a la gestió del parc.....	43
6.2 Els centres d'interpretació i equipaments temàtics, els punts d'informació, els equipaments d'educació ambiental.....	44
6.3 Els albergs i refugis.....	45
6.4 Els senders i itineraris.....	46
6.5 Els serveis de guiatge.....	46
7. Els instruments de planificació del Parc.....	47
7.1 El Pla d'ordenació: Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge.....	47
7.2 El Pla de gestió: PIA rector d'ús i gestió.....	48
7.3 Els programes anuals d'actuació.....	48
8. Els òrgans de gestió del Parc. Composició i funcions.....	49
8.1 L'òrgan rector.....	49
8.2 L'equip de gestió.....	50
8.3 Direcció.....	51
8.4 Els òrgans de participació.....	51
9. El finançament del Parc.....	52
9.1 Pressupost ordinari.....	52
9.2 Altres fonts de finançament no ordinari.....	52
9.3 La participació en projectes europeus.....	53
9.4 El règim d'autonomia financera.....	53
9.5 Les inversions i projectes estratègics.....	53

ANNEXOS

ANNEX 1	55
DESCRIPCIÓ DELS LÍMITS.....	55
1.1. Àmbit inclòs dins el Parc Natural.....	55
1.2. Àmbits d'exclusió del Parc Natural.....	67
1.3. ALTRES ÀMBITS.....	72
ANNEX 2	73
EQUIPAMENTS	73
ANNEX 3.....	76
CARTOGRAFIA	76
A 3.1. Delimitació gràfica.....	76
A 3.2. Esquema de l'accés públic motoritzat.....	76